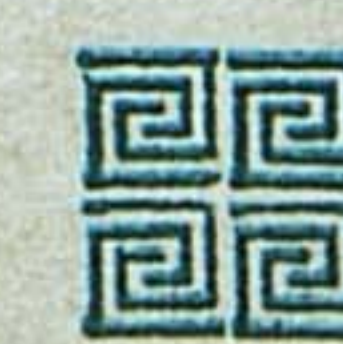
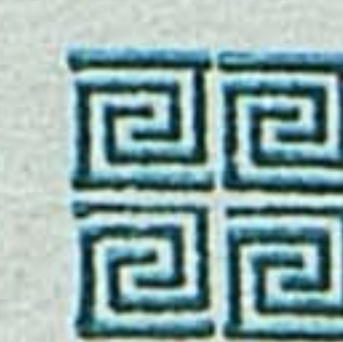
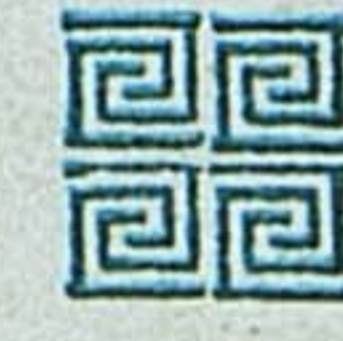
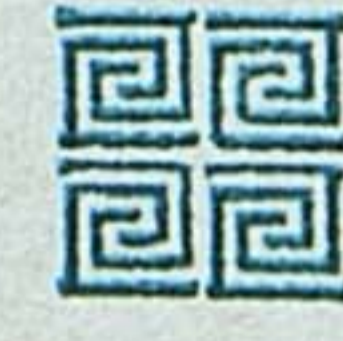
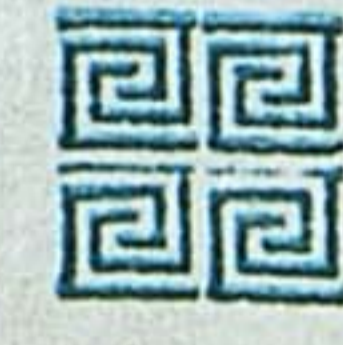
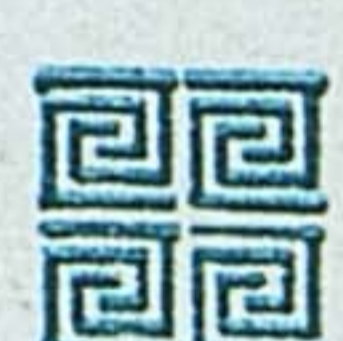
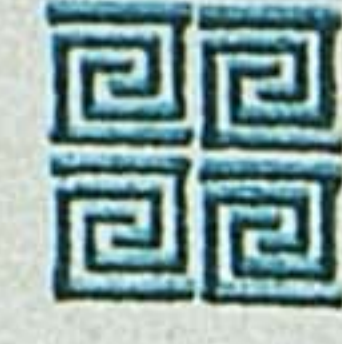

புதுக்கவிதை

'முனைவர்' பட்ட ஆய்வேட்டின்
முதற்பகுதி

முனைவர்
மு. தமிழ்க் குடிமகன்

புதுக் கவிதை

('பத்தாண்டுத் தமிழ்க் கவிதைகள் 1967-76' எனும்
முனைவர் பட்ட ஆய்வேட்டின் முதற் பகுதி)

முனைவர் மு. தமிழ்க்குடிமகன், எம். ஏ., பிஎச். டி.,

முதல்வர், யாதவர் கல்லூரி

மதுரை - 14

அறிவொளி பதிப்பகம்

338, வடக்கு மாசி வீதி, மதுரை-1

முதற் பதிப்பு : 9-4-1985

உரிமை பதிவு

விலை உருபா : நான்கு (4-00)

மேக்சி அச்சகம், மதுரை - 10

முன்னுரை

முழு நேரமாகவும் பகுதி நேரமாகவும் ஆய்வு செய்கின்ற முயற்சி இப்போது பலராலும் மேற் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. மேல்நிலைப் பள்ளியில் பணியாற்றி வருபவர்கள் கூட ஒரு குறிப்பிட்ட காலவரம்புக்குப் பின் ஆய்வு செய்யலாம் என இசைவு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்நிலையில் பத்து ஆண்டுகட்கு மேலாகக் கல்லூரியில் பணியாற்றிய என் போன்றவர்கள் ஆய்வு செய்வது இன்றியமையாதது. கல்வியாளன் என்ற முறையில் நானும் வளரவும், பி. ஏ., எம். ஏ., எம். பில். வகுப்புகளில் பாடம் எடுக்கவுமான தகுதியைப் பெறுவது கட்டாயமாகவும் ஆகிவிட்டது.

பல்கலைக் கழகமோ இப்போதுதான் தன் கட்டுகளைச் சற்றுத் தளர்த்தியிருக்கிறது. 1969ஆம் ஆண்டில் நான் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகச் சேர்ந்தேன். சில ஆண்டுகள் சென்ற பின் ஆய்வுக்குப் பதிவு செய்யலாம் என முயன்றபோது ஏழாண்டுகள் கல்லூரியில் பணியாற்றியிருந்தால் மட்டுமே பதிவு செய்து கொள்ள முடியும் என்று பல்கலைக் கழகம் தெரிவித்துவிட்டது. எனவே நான் 1976 வரை காத்திருக்க நேர்ந்தது. இன்று என் பின்னவர்கட்கு இந்தக் காலவரம்பும் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் நான் 1977 சனவரியில்தான் பதிவு செய்ய முடிந்தது. முதலில் எடுத்துக்கொண்ட தலைப்பு வேறு. எதிர்பாராத வகையில் என் ஆய்வு வழிகாட்டி கூறிய கருத்தினை ஏற்றுப் புதிய ஒரு துறையில் முயல்வதும், ஆய்ந்து முடிவு காண்பதுமே சிறப்பு என முடிவு செய்தோம். அவ்வகையில் இக்கால இலக்கியத்தில் கருத்து வேறுபாட்டுக்கும் மோதலுக்கும் இடமான கவிதைத் துறையை எடுத்துக் கொண்டோம். 1977இல் பதிவு செய்ததால் அதற்கு முன் உள்ள பத்தாண்டுகளில் நூலாக வெளிவந்த கவிதைகளை மட்டும் எடுக்க முடிவு செய்தோம். எனவே தலைப்பு 'பத்தாண்டுத் தமிழ்க் கவிதைகள் (1967-76)' என்பதாயிற்று. இப்படி எடுத்ததில் எதிர்பாராத பொருத்தமும் அமைந்தது. அறிஞர் அண்ணாவின் ஆட்சி மலர்ந்ததும் முதலமைச்சர்கள் பெயரிலும், அவர்களது அரவணைப்பிலும் கவிதை நூல்கள் பல வெளிவந்துள்ளமையும் இத்தலைப்பில் மேலும் பல செய்திகள் கிட்ட வாய்ப்பை அளித்தது. தேசிய இயக்கத்தின் கையிலிருந்து திராவிட இயக்கத்தின் கையில் ஆட்சி மாறியதும் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க கூறு ஆகும்.

எனினும், ஒரு சிறு தலைப்பை அல்லது யாரோ ஒரு கவிஞரை மட்டும் எடுத்துக் கொள்ளாமல் ஒரு பெருந்துறையையே எடுத்துக் கொண்டதால் ஏற்பட்ட தொல்லைகள் ஏராளம். எனினும், கானமுயல் எய்தலினும் யானை வேட்டையாடுவதே தமிழ் வீரமாகலின் எனக்கு இது ஏற்படையதாயிற்று. தேடல் வேட்டை

நடந்து 1979 ஆம் ஆண்டுவரை வேகமாக இயங்கி
 னேன. 1979இல் பல்கலைக் கழக நல்கைக்குழுச்
 சார்பில் ஓராண்டு பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து பணி
 முடிக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. ஆனால், எதிர்பாராத
 திருப்பமாக நான் முதல்வர்' பதவி ஏற்க நேர்ந்ததால்
 அந்த வாய்ப்பை இழந்தேன்.

இந்தக் காலத்தில் கல்லூரி முதல்வராக இருப்
 பதைப் போன்ற தொல்லையான வேலை வேறு எதுவும்
 இல்லை. எனினும் வேறு வழியின்றித் தொடர்ந்தேன்;
 பல போராட்டங்கள்; தொல்லைகள். இவற்றிடையே
 என் ஆய்வு தூங்க வேண்டியதாயிற்று. 1980இல்
 கொடுக்கப்பட வேண்டிய ஆய்வேட்டினை 1982 திசம்
 பரிலாவது கொடுக்க முடிந்தது என்றால் என் விடாப்
 பிடியே கரணியம், என்று கூறிவிட முடியும். என் ஆய்வு
 வழிகாட்டிகளின் தூண்டுதல் கடுமையாக இருந்ததால்
 ஒரு மாணவ உணர்வோடு முடித்து விட்டேன்.

9 தலைப்புகளில் 614 கவிதை நூல்களை ஆராய்ந்
 தேன். வடிவ அடிப்படையில் புதுக் கவிதை, மரபுக்
 கவிதை என்று முதலில் பகுத்துக்கொண்டதால் புதுக்
 கவிதை முதல் கட்டுரையாக அமைந்தது. இவ்வாய்
 வேட்டை முழுமையாக அச்சிட்டு வெளிக்கொணர
 வேண்டும் என நான் எடுத்த முயற்சி பல கரணியங்
 களால் தடைப்பட்டது. எனினும் 1981இல் வெறும்
 தமிழ்க்குடிமகனாக மலேசியாவிற்குச் சென்ற நான்
 1985இல் முனைவர் தமிழ்க்குடிமகனாகப் போகிறேன்.
 அவ்வேளையில் நூல்படிக்கும் ஆர்வம் மிக்குடைய
 தமிழ்க்குடி மக்களுக்கு முழு ஆய்வேட்டைத் தர முடியா
 விட்டாலும் முதல் கட்டுரையையாவது தருவோமே
 என்பதால் தான் இந்நூல் வெளிவந்திருக்கிறது.

விரைவில் முழுநூலும் வெளியாகும்.

கருத்து வேறுபாட்டுக்கும் காரசாரமான தாக்கு
 தலுக்கும் இடையில் வளர்ந்து வரும் 'புதுக் கவிதை'
 பற்றி நான் நடுநிலையோடு சொல்லியுள்ள கருத்து
 களை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுகிறேன்.

என் ஆய்வு உருவாக வழிகாட்டிய முனைவர்
 ச.வே சுப்பிரமணியனார், முனைவர் தமிழண்ணல்
 ஆகியோருக்கும், இதற்கென உதவிய தமிழ் நெஞ்சங்
 கட்டும் என் நன்றி உரியது. அச்சகங்களிலிருந்து
 குறித்த காலத்தில் படைப்புகளை அச்சிட்டு வாங்கி
 விடுவது என்பது அவ்வளவு எளிதான வேலையன்று.
 எனினும் மேக்சி அச்சகத்தார் இயன்றவரை விரைந்து
 செய்து தந்தனர். அவர்கட்கும் என் நன்றி.

384 பக்கமுள்ள ஆய்வேட்டில் 55 பக்கங்களை
 மட்டுமே என்னால் இப்போது உங்களுக்குத் தர
 முடிந்தது எனும் மனக் குறையோடு விடைபெறுகிறேன்.

புதுக்கவிதை

கவிதை என்றால் அது 'மரபுக் கவிதை' என்றுதான் பொருள் படும். இதனைப், புதுக்கவிதைத் தொகுப்பான 'கறுப்பு மலர்கள்' எனும் நூல் தலைப்புக்குக் கீழே 'கவிதைகளும் சில வசன கவிதை களும்' எனவருவன போன்ற ஆட்சிகளால் தெளியலாம்.

கவிதையின் தொடர்ச்சியாக ஆனால் யாப்பு வடிவமின்றி அல்லது வடிவ அமைப்பில் முற்றிலும் மாறுபட்டு அமைவது புதுக் கவிதை. பாரதியார் 'வசனகவிதை' என்ற பெயரில் எழுதினார். சாலை இளந்திரையன் 'உரைவீச்சு' என்கிறார். ஆங்கிலத்தில் 'பிளாங்கு வெர்சு' (Blank Verse) என்றும் பிரெஞ்சு உலகில் 'வெர்சு லிபர்' (Verse Libre) என்றும் பெயர் பெற்ற இக்கவிதையை நாம் வசன கவிதை (Prose Lyrics) என்கிறோம்.

வசன கவிதையும் யாப்பு, சந்த வேறுபாடு போலப் பலவகைப் படுகிறது. பாரதியாரின் வசன கவிதையினின்றும் புதுக்கவிதை வேறுபடவே செய்கிறது. புதுக் கவிதையில் சமுதாய உணர்வு — அங்கத அமைவு மிகுதி. 'முன்பு மரபுக் கவிதை காதல் கேட்கப் பாடப்பட்டது ; இன்று புதுக்கவிதை கண்ணால் பார்க்க எழுதப் படுகிறது' என்ற விளக்கமும் கருதத்தக்கது. புதுக்கவிதை, கருத் துக்கு ஏற்ப இடம்விட்டு, மாற்றி மடக்கி எழுதப்படும்போது சித்திர கவி நினைவிற்கு வருகிறது.

இவற்றிலிருந்து கவிதை வேறு, வசனகவிதை வேறு என்று அனைவரும் நினைத்தனர் என்பதே உண்மை. ஆனால் இன்றைய நிலையில் புதுக்கவிதையும் கவிதையும் ஒன்றே என ஒப்புக் கொள்ளும் வேகமும் வளர்ச்சியும் ஏற்பட்டுவிட்டன. எனினும் ஒரு வகையான பரபரப்பும், சலசலப்பும் உடையதாகவே 'புதுக்கவிதை' வளர்ச்சி காணப்படுகிறது. இந்த ஆர்ப்பாட்டம் மரபுக் கவிதை களைப் பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டது போன்ற ஒரு பெருமித எக்களிப்பைத் தோற்றுவித்துள்ளது. செய்தித்தாள்கள், திறனியர் (Critics) முதலியோர் தரும் வாய்ப்பும் விளம்பரங்களும் அவ்வாறே காட்டுகின்றன. ஆனால் நமது ஆய்வுக்குட்பட்ட 614 நூல்களில் 65 (65 நூல்களுக்கான விரிவான பட்டியலை இறுதியில் காண்க) ட்டுமே புதுக்கவிதை நூல்களாகும் என்பதும் கருதற்குரியது.

தோற்றமும் வளர்ச்சியும் :

பாரதியார் மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகள் பலவற்றைத் தோற்று வித்தவர். இன்றைய புதுக்கவிதையின் தோற்றத்திற்கும் பாரதியாரே ஒருவகையில் அடிக்கல் நாட்டியவர் எனலாம். பாரதியாரின் வசனகவிதைகள் இவ்வகையில் தொடக்கப் படைப்பாகும்.

ஆங்கிலக் கவிதைகளின் தாக்குரவும் (Influence) பாரதியார் காலத்தில் தொடங்கி விட்டது. பாரதியாரே 'ஷெல்லி தாசன்' எனப் பெயர் வைத்துக் கொள்ளும் அளவுக்கு ஒரு புது வேகம் உண்டாகியது. ஆங்கிலக் கவிதை வடிவமான 'சானட்' (Sonnet) சாயலில் பாரதியாரும் எழுதத் தொடங்கினார்.

ஆங்கில இலக்கியத்தில் 'வால்ட் விட்மன்' எழுதிய 'புல்லின் இதழ்கள்' (Leaves of Grass) என்ற புதுக்கவிதை, கவிதை உலகில் புகழ் பெற்றது. நா. காமராசனின் 'புல்' என்ற தலைப்பை இதன் தாக்குரவாகக் கொள்ளவும் இடமுண்டு. 1 பாரதியாரும் வால்ட் விட்மனை அறிந்துள்ளார். மேலை நாட்டில் எசுரா பவுண்டு என்பவர் கட்டுப்பாடற்ற கவிதை இயக்கத்தைத் தொடங்கினார். அதனைத் தொடர்ந்த டி. சு எலியட்டின் 'பாழ்நிலம்' (Waste Land) எனும் கவிதை நோபல் பரிசு பெற்றதும் புதுக்கவிதைக்கு உலகச் செல்வாக்கு ஏற்பட்டு விட்டது. இதன் பிறகே தமிழிலும் இதன் தாக்குரவு நிகழ்ந்தது. 2.

முன்னோடிகள்

சிறுகதை மன்னன் புதுமைப்பித்தன் பாரதியாருக்குப் பின் புதுக்கவிதையினைத் தொடர்ந்தவர் ஆவார். அவர் எழுதிய சில கவிதைகள் அங்கதச் சுவையோடு விளங்கின. உணர்ச்சியின்றி, பொருண்மைச் சிறப்பின்றி உரைநடைக் கோவையாக விளங்கினவும் உள. "சந்தர்ப்ப வசத்தால் இவர் சிலரைக் கிண்டல் செய்யவும் சில கேலி விளையாட்டுக்களைக் காட்டவும் கவிதைகள் எழுதினார் இவரது மொழியில் - இவர் கவிதைகளாகிய கொட்டாவி விட்ட கூறு தமிழ்ப் பாட்டுக்களில் வடிவம் புதியதாக மாறினாலும் உள்ளே கனமான கருத்து இல்லாததால் வெறும் சப்த சருகுகளாக இந்தப் புதிய வடிவம் உதிர வேண்டிய நிலையில் அமைந்துவிட்டது." 3

முதல் அணியினர்:

ந. பிச்சமூர்த்தி (ந. பி) இத்துறையில் பெரும்பங்கு பெறுகின்றார் வாட்ட்விட்மனின் 'புல்லின் இதழ்கள்', தான் அவருக்கு உணர்வைத் தோற்றுவித்தது. பாரதியாரின் வசன கவிதைகளும் அவருக்கு உரமளித்தன. இந்த அடிப்படையில் எழுதப்பட்ட அவருடைய கவிதைகளில் சமுதாயப் பார்வையும் இயற்கை எழிலை எடுத்தியம்பும் தனிப்போக்கும் கலந்து நிற்கின்றன. நம்பிக்கை அவருடைய வறட்சி கவிதைகளில் இல்லை. குறியீட்டுத் தன்மைகளை (Symbolism) மிகுதியாகக் கையாண்டுள்ளார். இதனைப்,

“பத்தரை மாற்றுச் சொர்ணப்
பொடி போல ரவி
ஏற்ற மணல் காடு
அங்கங்கே மின்னிற்று
மின்னல்கள் சிரித்து
மேகத்தைக் கொளுத்தின.
கூதலெனும் நாகம்
குடையோடு சீறிற்று”⁴

என வரும் பாடற்பகுதியால் உணரலாம். இது போன்ற இனிய உவமைகளும் உருவங்களும் அவர் கவிதைகளில் அமைந்துள்ளன. பழைய கதைகளில் சிறந்தவற்றை எடுத்தாளும் போக்கும் அவரிடம் காணப்படுகிறது அவருடைய கவிதைகளில் கலப்படம் செய்து மக்களை ஏமாற்றுகின்ற 'பெட்டிக் கடை நாரணன்' கூடப்

“ பாவம் என்றேதேதோ
பேப்பரில் வந்தது
பாவமொன்றில்லா விட்டால்
பாருண்டா
பசியுண்டா
மண்ணில் பிறப்பதற்கு
நெல் ஒப்பும்போது
களிமண்ணில் கலந்திருக்க
அரிசி மறுப்பதில்லை”⁵

எனத் தத்துவம் பேசுகின்றான். 1934 முதல் 1944 வரை புதுக்கவிதை எழுதிய அவர் பின்னர் 15 ஆண்டுகள் எதுவுமே எழுதா-

மல் இருந்துவிட்டார். அவருடைய கவிதைகளுக்கு வரவேற்றில்லை என்பதே அதற்குக் கரணியமாகும். மீண்டும் 1959 முதல் அவர் எழுதிய கவிதைகளின் உள்ளடக்கம் மாறியுள்ளது என்பதற்குக் 'காலண்டர்' 'மகப்பேறு நிலையம்' 'பம்பரம்' 'தேசப்பறவை' என்னும் தலைப்புகளே சான்றுகளாகும்.

ந. பிச்சமூர்த்திக்குப் பின்னால் குப இராசகோபாலன் புதுக் கவிதைத் துறையில் முனைந்து நின்றார். பிறகு அவர் சிறுகதைத் துறையில் ஆழ்ந்து போய் விட்டார். அடுத்து வல்லிக்கண்ணன் இத் துறையில் முழுமையாக ஈடுபட்டார். அவர் படைப்புகளில் மனப்புழுக்கமே மிகுதி. 'அமர வேதனை' என்னும் நூலின் தலைப்பே இதனை உணர்த்தும். இன்றைய சமுதாயத்தின் சீர்கேடுகளே அவருடைய கவிதைகளின் உள்ளடக்கமாகும். அவற்றில் நம்பிக்கை வறட்சி மிகுதியாக உள்ளது. எளிய நடையில் எல்லோரும் உணர்ந்து கொள்ளும் வண்ணம் உருவகப்பாங்கை விட்டுக்கொடுக்காமல் அவர் கவிதைகளை இயற்றியுள்ளார். இவ்வுண்மையை,

“உண்மைக்காக
உரியைக்காக
மனிதருக்காக
செத்த சாக்ரடீஸ், லிங்கன்,
புத்தன் வகையறா
அத்தனை பேரின் ஆன்மாவும்
அமைதியற்றுத் தவிக்கும்
என்றும் என்றும்!” 6

என்ற பாடலின் மூலம் அறியலாம். அவருக்கு வேதனையை வெளிப்படுத்தும் சமுதாயப் பார்வையே கூர்மையாக அமைகிறது. விடுதலைக்கு முன்னும் பின்னும் உழைக்கும் இனம் சுரண்டப்படுகிறது என்பதை,

“அன்று போல் இன்றும்
ஏழையாய் தரித்திரமாய்,
பட்டினிப் படையினராய்,
உண்ண உணவும்
உடுக்க உடையும்
உறையுள் வசதியும்

பெற்றிட இயலாப் பூச்சிகளாய்
 உழைத்துச் சலித்து
 வரிகளும் உயர்விலைகளும்
 கொடுத்துச் சோர்ந்து
 புலம்பித் தவிக்கிறீர்!" 7

என வரும் பாடல் உணர்த்துகிறது.

படைப்பாளராகிய இவர் 'புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்' எனும் நூலை எழுதி 1978 ஆம் ஆண்டில் சாகித்திய அகாடெமி பரிசும் பெற்றார் என்பது ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது.

1930 முதல் 1945 வரை உள்ள காலகட்டத்தை மணிக்கொடிக்காலம் என்பர். இக்காலத்துக் கவிஞர்கள் மரபுக் கவிதைகளை வெறுத்தோ சலிப்புக் கொண்டோ இத்துறைக்கு வரவில்லை. ஒரு புது இலக்கியத் துறையைத் தோற்றுவிக்க வேண்டும் என்ற நல்ல சிந்தனையுடனேயே வந்தார்கள். புதுக்கவிதை மாளிகையின் அடித்தளத்தை உருவாக்கிய இவர்களுக்கு முதலில் கடுமையான எதிர்ப்பு இருந்தது. இதனை "இம்முயற்சி ஆற்றில் எதிர்நீச்சல் போடும் காரியம்; பாதையில்லாக் காட்டில் பயணம் செய்யும் முயற்சி" 8 என்றும் "பழைய ஓசைஇன்பக்கவிமரபை மறந்து விட்டுக் கவிதையைப் படித்துப் பாருங்கள்." 9 என்றும் குறிப்பிடுவதன் மூலம் அறியலாம். எனினும் இவர்கள் "வசனகவிதை என்னும் வடிவத்திலே நெஞ்சைப் பறிகொடுத்து நின்றனரேயன்றிப் புதிய பொருளிலோ அன்றித் திட்டவட்டமான இலக்கியக் கொள்கையிலோ ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர் அல்லர்" 10 எனும் கருத்தும் சிந்திக்கத்தக்கது.

இரண்டாம் அணியினர்

புதுக்கவிதை முன்னோடிகளின் படைப்புகளையும் அவர்களுக்குப் பின் வந்தோர் படைப்புகளையும் தொகுத்து நூலாக்கி வெளியிட்டுத் திறனாய்வு செய்துபுதுக் கவிதை இயக்கத்தின் செயலாளர் போலத் திகழுபவர் சி. சு. செல்லப்பா. இவர் தொடங்கிய 'எழுத்து' இதழில் புதுக்கவிதை எழுதியவர்கள் ஒரு பெரிய அணியாகத் திரண்டனர். 1959 முதல் 1970 வரையிலானகால கட்டத்தை 'எழுத்துக் காலம்' எனலாம். "மரபுக்கவிதைகளின் தொய்ந்து போன யாப்புச் சடங்கிலிருந்து தமிழ்க் கவிதையை இவர்கள் விடுவித்தனர்." 11 இந்த அணியினர் எழுதிய கவிதைகளின் பொதுப்

பண்புகளை ந. வீ. செயராமன் எடுத்துக் கூறுகின்றார். "ஆங்கிலச் சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் பொருள் தொடர்பற்ற நிலையிலும் கவிதையின் உள்ளீட்டிலும் தலைப்பிலும் பயன்படுத்தினர். கவிதையின் உள்ளடக்கப் பொருண்மையில் அப்பட்டமான உண்மைகள் என்ற போர்வையில் அநாகரிக உணர்வு வெளிப்பாடும், குரூரமான பாலியல் தொடர்புப் பொருண்மைகளும் நிர்வாணமாக வெளிப்பட்டன" 12 என்கின்றார்.

"நடைமுறையில் தேவைக்கு ஏற்ப வேறுபடும் ஓசைநயத்தை உண்டாக்கிக் கொள்ளக் கூடிய தமிழ்மொழிப் பயிற்சியும் பரிச்சயமும் செல்லப்பா குழுவினருக்கு என்றுமே இருந்ததில்லை. எனவேதான் 'ஸார்ரியலிஸம்'. 'இமேஜிஸம், முதலிய ஆங்கிலச் சொற்களை அடிக்கடி உச்சரித்த வண்ணமிருந்தனர். மொத்தத்தில் வார்த்தைகளைப் பிளந்து முறித்துப் போட்டு எழுதும் சுயதிருப்தி முயற்சியாகவே அவர்களது புதுக்கவிதை அமைந்தது" 13 என அவர்களுடைய குறைகளைக் க. கைலாசபதி சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

சி. சு. செல்லப்பாவுடன் சி. மணி, கே. இராசகோபால், தி. சோ. வேணுகோபாலன், பசுவய்யா, தருமு ஓளரூப் சீவராம், டி. கே. துரைசுவாமி, வைத்தீசுவரன் ஆகியோர் எழுதிய கவிதைகள் நூல் வடிவம் பெற்று நம்கால எல்லைக்குள் வெளிவந்துள்ளன. தம்மையும், தம்மோடிருந்த கவிஞர்களையும் பற்றிச் சி. சு. செல்லப்பா, "தற்கால வாழ்க்கைச் சூழல் எனக்கும் திருப்தி தரவில்லை. எனவே என் கவிதைகள் ஏக்கம், வேதனை, தார்மீகக் கோபம்' மனப்புழுக்கம், குமைவு கொண்டதாகவே இருக்கும் .. ஆனால் நான் நம்பிக்கை கொண்டவன் (Optimist) என்பதை மட்டும் சொல்லி நிறுத்திக் கொள்கிறேன்" 14 எனக் குறிப்பிடுகின்றார். அவருடைய 'மாற்று இதயம்' இந்தப் போக்கினைத் தெளிவுபடுத்தும். பெரும் பகுதி பிறமொழிக் கவிதைகளை இதில் மொழிபெயர்த்துத் தந்திருக்கிறார். பழந்தமிழ்ப் பாடல்கள் சிலவற்றுக்கும் புதுமெருகு கொடுத்துள்ளார். 'மாடர்னிட்டி' என்ற 'ஆங்கிலச் சொல் ஒரு கவிதையின் தலைப்பாக அமைந்து உள்ளது. 'அதற்கு' என்பதை 'அதுக்கு' என்று பேச்சு மொழியாகவே எழுதியிருக்கிறார். அவரது வாழ்க்கைப் பார்வை காந்திய ஈடுபாடு கொண்டதாக உள்ளது. அந்த மனிதர் வாழ்ந்த அடிச்சுவடே இல்லாது போய்விடுமோ என்ற ஏக்கத்துடன், 'நீ இன்று இருந்தால்!, என்னும் தலைப்பில் ஒரு குறுங்காப்பியம்

படைத்துள்ளார். இந்தியா விடுதலை பெற்ற நாளன்று காந்தியடிகள் தலைநகருக்கு வரவில்லை. அப்பொழுது காந்தியடிகளின் மன நிலையைப்,

“பெற்ற சுதந்திரத்தில் உனக்குத் திருப்தி இல்லை;
கொண்டாட்டத்தில் கலக்க உனக்கு மனம் இல்லை.
கோலாகலத் தலைநகருக்கு வரவே இல்லை;
உன்னவர்கள் அழைத்தும் மறுத்து விட்டாய்

.....

சுதந்திர தினத்தன்று
பாயசம் வைத்து
நாடே மகிழ்ச்சியில் முழுகி இருக்கையில்
அன்றைக்கு உபவாசம் இருந்தாய்”¹⁵

என்ற பாடற்பகுதியில் காட்டுகிறார்,

“சிப்பந்திகள் குடியிருப்பை முற்றுகையிட்டு
குடி நீர்க் குழாயை ஒடித்து
குழந்தைக்குப் பால் மறுத்து
நாள் கணக்கில் செய்த கேரோவில்
அகிம்சை, வாய்மை, கடமை, அன்பு
இரக்கம், மனிதாபிமானம், சகோதரத்வம்
கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு
அத்தனையும் காற்றில் பறந்தாச்சு
அவை பற்றி இனிப்பேச வாயில்லை”¹⁶

என இன்றைய நாட்டு நடப்பை மனம் வெதுப்பிக் குறிப்பிடுகிறார்

கே. இராச கோபால் ‘எழுத்து’ இதழின் இறுதிக் காலத்தவர். 57 தலைப்புகள் கொண்ட ‘பசப்பல்’ எனும் நூலில் லென்ஸ், போர்டு, போகஸ்லைட் எைப் பல்வேறு சொற்கள் தாராளமாகக் கையாளப்படுகின்றன படிமம், குறியீடு ஆகியவற்றைக் கையாளும் முயற்சி அவரது நூலில் உள்ளது.

இவ்வணியினரில் பசுவய்யாவினுடைய நடையும், செய்திகளை அணுகும் முறையும் தமிழுக்கு ஆக்கம் தருவவாய் அமைந்தில். ‘மந்திரம்’ என்று ஒரு கவிதைக்குத்தலைப்பிட்டுள்ளார். அக்கவிதை,

“நீ

நான்

அவள்

இவள்

அவன்

பூனை

புண்

பூ

புழு” 17

என வருகின்றது. இம்முறையினால் நிறைய இடைவெளி விட்டுத் தாளாள் விரயமாக்கினால் புதுக்கவிதை யாகிவிடும் என்ற தவறான நம்பிக்கை உருவாகிறது.

புதுக்கவிதையாளர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே திறனாய்ந்து கொள்ளுவதையும் இங்கு நினைவு கூர்தல் ஏற்படையதாகும்.

“பூமித் தோலில்

அழகுத் தேமல்

பரிதி புணர்ந்து

படரும் விந்து” 18

‘விடிவு’ என்னும் தலைப்பில் உள்ள இக்கவிதை படிமச் சிறப்புக்கு எடுத்துக் காட்டாகப் பலரால் கையாளப்பட்டுள்ளதாக வல்லிக்கண்ணன் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் இதே பாடலை ‘உலகம் முழுமைக்கும் உரிய ஓர் அழகான காலப்பொழுதை இப்படித் தன் சின்னக் கவிதை வரியால் சிறுமைப்படுத்தி விடுகிறார் சிவராம்” 19 என மு. மேத்தா திறனாய்கின்றார். இருப்பினும்,

“லாபமீன் திரியும்

பட்டணப் பெருங்கடல்

தாவிக் குதிக்கும்

காரியப் படகுகள்.

இயற்கைக்கு ஓய்வு ஓயாத

மகத் சலித்த அதன்

பேரிரவு” 20

என்பன போன்ற உருவகப் பாங்கு மிளிரும் படிமச் சிறப்புகளையும் அவர் இயற்றியுள்ளார்.

இக்கால கட்டத்தைச் சேர்ந்த சி. மணி புதுக்கவிதையில் நெடுங்கவிதை புனைகின்ற முயற்சியில் இறங்கி 'நரகம்' என்ற சிறப்பான படைப்பை உருவாக்கினார், இந்தக் கவிதை 'எழுத்' தில் வெளிவந்தமையால் அவ்விதழ் பெருமை அடைந்து. 'நரகம் புதுக் கவிதையில் ஒரு மைல் கல்' 21 என்று பாராட்டியதாக வல்லிக் கண்ணன் குறிப்பிடுகிறார் அதே சமயத்தில் சி. மணியினுடைய 'ஒளிச்சேர்க்கை' 'வரும் போகும்' என்ற இரு தொகுதிகளையும் பற்றி 'எழுத்து கால கட்டத்திலும் 'நடை' யுகத்திலும் கொடி கட்டிக் கொண்டிருந்த சி. மணி அந்தக் காலக் கவிதைகளையே பெரும்பாலும் இந்தத் தொகுப்பில் தந்திருக்கிறார். ஆனால் என்ன வித்தியாசம்! காலப்பாம்பு பல கவிதை முட்டைகளைக் குடித்து வெறும் ஓடாக உதறிவிட்டது', 22 என்று 'வானம்பாடி' இயக்கம் திறனாய்வு செய்துள்ளது.

இருபது ஆண்டுகட்கு முன்வந்த புதுக்கவிதையை அதுவும் இப்போது உயிர்வாழும் ஒருவரது கவிதையையே, புதுக்கவிதையில் வேகமான முயற்சியில் இறங்கி நடக்கும் ஓர் அணி முற்றிலும் சாடு கின்றது. இருபது ஆண்டுகளிலேயே காலப்பாம்பு பல முட்டைகளைக் குடித்து வெறும் ஓடாக்கி விட்டதென்றால் அவை காலத்தை வென்று நிற்பது எப்படி என்பது சிந்திக்கத்தக்கது.

இரண்டாவது அணிக்குப் பின்னால் இயக்கம் என்ற அளவில் வானம்பாடி இயக்கமே மூன்றாவது அணியாக நிற்கிறது. என்றாலும் இரண்டாவது அணியை ஒட்டி — 1970 ஐ ஒட்டி — இடைநிலையில் தோன்றியும் கவிதைகளை வெளியிட்டும் எழுதியும் வந்த இதழ்களையும் கவிஞர்களையும் பற்றிக் குறிப்பிடத்தக்க செய்திகள் உண்டு. 'எழுத்து' இறுதிக் காலத்திலும் தொடர்ந்தும் தோன்றிய 'நடை' 'குருச்சேத்திரம்' 'கணையாழி' 'கசடதபற' போன்ற இதழ்கள் வாயிலாகப் புதுக்கவிதை இயக்கம் தொய்வுறாமலும் தொடர்ச்சி பெற்றும் வளர்ந்தது எனலாம்.

நீல பத்மனாபன், சண்முக சுப்பையா, நகுலன், பாலகுமா-ரன், கலாப்பிரியா போன்றவர்கள் தலை தூக்கினர். ஞானக்கூத் தன் இங்குக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்படியான சில முத்திரைகளைப் பெற்றார். அவரது புதுக்கவிதைகள் நாடோடிப் பாடல்களின் சா-யலைப் பெற்றிருந்தன. தலைப்பு இல்லாக் கவிதைகள் பல உண்டு 'பேச்சில் அடிபடுகின்ற சாதாரண வழக்குச் சொற்களைக் கோத்து உயிரும் உணர்ச்சியும் வேகமும் உள்ள கவிதைகளைப் படைத்து

விடும் திறமை ஞானக்கூத்தனுக்கு இருக்கிறது. பரிசாசத் தொனி அவர் கவிதைக்குத் தனித்தன்மை சேர்க்கிறது.' 23 பேச்சாளரைக் கிண்டல் செய்யும் அவரது கவிதை சிறப்புக்குரிய தெனினும் பல கவிதைகள் புரியாத தன்மை கொண்டவை. படிப்பவர்களைக் குழப்புபவை மறைக்கப்பட வேண்டிய கழுக்கங்களையும் வெளிப்படையாகத் தருபவை. 'கீழ்வண்மணி' அநாகரிகத்தை நன்கு காட்டும் இவர் இன்று அரசு அலுவலகங்களில் பலர் தூங்கி வழியும் நிலையைத் தொடங்கி வைத்த பெருமை மோசிகீரனாரையே சாரும் என்கிறார்.

மக்கள் தொகைப் பெருக்கம் பற்றிக் குறியீட்டுச் சிறப்புத் தோன்றப் 'பூவும், நாகமும்' என நீல. பத்மநாபன் எழுதியுள்ளார். இவரது கவிதைகளில் பாலியல் உணர்வுகளே பெரிதும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. கலாப்பிரியா சண்முக சுப்பையா ஆகியோரின் கவிதைகள் விடுகதைப் போக்கில் துணுக்குகளாகவே அமைந்துள்ளன.

1970க்குப் பின்னும் பலர் ஆர்வத்தோடு புதுக்கவிதை புனைந்து இயக்கத்தின் விறுவிறுப்புக் குன்றாமல் காத்து வந்தார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

முன்றாம் அணியினர் :

இரண்டாவது அணியினரின் வெற்றிக்கும் தோல்விக்கும் பின்னால் சிறு இடைவெளிவிட்டு ஒரு பெரும் கூட்டமே புதுக்கவிதை உலகில் புகுந்து போராடியும் புதியன விளைத்தும் வெற்றிக்கொடி நாட்டியது எனலாம். ந.பி. தயக்கத்துடன் பயணம் மேற்கொண்டது போலன்றி எதுவரினும் ஏற்போம் எனும் எதிர்நீச்சல் உணர்வுடன் தோன்றியதுதான் முன்றாவது அணி. இதனை 'மானுடம் பாடும் வானம்பாடி இயக்கம்' எனலாம். இக்காலப் புதுக்கவிதையாளர்கள் அனைவருமே இந்த அணியை ஒட்டி அமைவர் என்பதால் இதனை ஏற்றுக் கொள்வதில் தவறில்லை.

"சொற்களில் புதிய வர்ணச் சேர்க்கை, உருவக நிறைவு, படிம அமைப்பியல், நவநவமான உத்திகள், மரபில் காலூன்றிப் புதுமை வானில் கிளைபரப்பும் கவிதைப் போக்கு, மனிதப் பண்பின் மலர்ச்சி - இவற்றில் நம்பிக்கை கொண்ட ஒரு கூட்டத்தைச் சேர்ந்த வுன்...நான்' 24 என்று சிற்பி கூறுகிறார்.

“யாப்புத் தெரியாதவர்கள், யாப்பைத் தடையாகக் கருதியவர்கள், பழமை யாப்பியல் வடிவங்களை வெறுத்தவர்கள், புதுமை வேட்கையாளர்கள், சமுதாயக் கோணல்களை வெளியிடுவதற்கு இதுவே சிறந்த கருவி எனத் தெரிந்தவர்கள், அனுபவத்தையும் உணர்ச்சியையும் அப்படியே சிறிதும் மாற்றமின்றி வெளியிடத் துணிந்தவர்கள், கவிதை அமைப்பை விடக் கருத்து வெளிப்பாட்டுக்கே கவலைப்பட்டவர்கள், மரபுகளை உடைத்தெறிய வேண்டும் என்ற கருத்தாளர்கள், மரபுகளை மீற வேண்டும் என்ற புரட்சியாளர்கள், காலமாற்றத்திற்குத் தக உருவாகிய கவிதையின் புதிய வடிவமாக இதனை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள், எல்லோராலும் கவனிக்கப்படுவதற்கு இதுவே சிறந்த வழி என்று கருதியவர்கள்” 25 ஆகிய அனைவரும் இந்த அணியில் திரண்டனர். அவர்களது பொதுப்பண்புகளாக இந்தப் போக்குகளைக் கொள்ளலாம்.

நிர்வாண நிலைகளில் அடிபட்ட இரண்டாவது அணிக்குப்பின் புதுக்கவிதையை வானம்பாடிகள் தூக்கி நிறுத்தினர். 1970 முதல் தொடங்கும் இவர்கள் தமக்கு முந்திய கால கட்டக் கவிஞர்களிலிருந்து மாறுபடுகின்றனர். “எதிர்கால நம்பிக்கை, கொள்கைத் தெளிவு தேசப்பற்று, நேர்மை, தமிழ் மரபுணர்ச்சி எளிமை, பொறுப்புணர்ச்சி சமுதாய நேயம், கூட்டுறவு மனோபாவம் முதலியன மூன்றாவது கட்டத்துக் கவிஞரிடத்தில் குறிப்பிடத்தக்கவிகிதத்தில் பரவலாய்க் காணப்படுகின்றன எனத் துணிந்து கூறலாம்” 26 என்கிறார். க. கைலாசபதி.

‘வானம்பாடிப் பரம்பரைக் கவிஞர்கள் இறந்த காலப் பிடிப்பும் நிகழ்காலச் சிந்தனையும் எதிர்காலக் கண்ணோட்டமும் பெற்றுள்ளார்கள். தெளிவான உள்ளடக்கத்தாலும் புதுவகை உத்திப் பயன்பாடுகளாலும் புதுமை தோய்ந்த உருவகச் சிறப்புகளாலும் அளவும் அழகு முடைய படிமம், குறியீடு, ஓசை நயம் போன்ற அணிகளாலும்..... இன்றைய வானம்பாடிக் கவிதைகள் புதுக்கவிதை உலகின் விடிவெள்ளிகளாகப் போற்றப்படுகின்றன’ 27 இவ்வியக்கக் காலத்தில் காந்தியத்தைக் கேலி செய்யும் போக்கும் மார்க்சியத்தைப் போற்றும் போக்கும் வளர்ந்துவிட்டன. ஏ. தெ. சுப்பையன், பரிணாமன், ப. வேலுசாமி போன்றவர்களின் புதுக்கவிதைகளிலும் தணிகைச் செல்வனின் மரபுக் கவிதையிலும் இவை ஓங்கி நின்றன என்பது மட்டுமன்றித் ‘தாமரை’ இதழும் இந்தப் போக்கிலான புதுக்கவிதைகளை வெளியிட்டு ஊக்கம் தந்தது. நா. வானமாமலை, க. கைலாச

பதி போன்ற திறனியரும் கூட மார்க்சியச் சிந்தனை படைத்தவர்களாக இருந்தது ஒரு வாய்ப்பாக அமைந்துவிட்டது.

முன்றாம் அணியைச் சேர்ந்தவர்களாகப் பல கவிஞர்கள் உள்ளனர். நா. காமராசன், மீரா. சிற்பி, அப்துல் ரகுமான், மு. மேத்தா, தமிழன்பன், அபி, தமிழ்நாடன், புவியரசு, கங்கை கொண்டான், அக்கினிபுத்திரன், சக்திக்கனல், ஞானி, பாலா ஆகியோரும் வேறு சிலரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் என்பது மட்டுமன்றிப் பெரும் வெற்றிப் படைப்பைத் தந்தவர்கள் என்றும் பாராட்டலாம்.

அவர்களது பார்வைகள் தெளிவானவை. சமூக உணர்வு கொண்டவை. முன்னையோரின் குறைபாடுகளை உணர்ந்து ஏற்றமிகு எதிர்காலத்தைச் சமைப்போம் எனும் கொள்கை வெறியுடன் பாடும் கவிஞர்கள் அவர்கள். 'வானம்பாடிக் கவிஞர்கள் இன்றைய சமுதாயத்தின் ஏற்றத் தாழ்வுகளையும் சீரழிவுகளையும் கண்டு கோபம் கொள்கிறார்கள்; பரிசுக்கிறார்கள்; பழித்துக் குறை கூறுகிறார்கள். இன்றைய இழிநிலை மாறவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறார்கள். சுரண்டலையும் சுரண்டல் சமுதாயத்தைப் பாதுகாக்கும் தத்துவங்கள், கடவுள்கள், சாதி சமயங்கள் முதலியவற்றையும் கண்டிக்கிறார்கள். விமர்சனம் செய்கிறார்கள். காந்தியையும் ஏசுவையும் கண்ணனையும் புதிய நோக்கில் கண்டு சிந்தனைகளை வளர்க்கிறார்கள்'. 28

வானம்பாடி இயக்கக் கவிஞர்களுக்கிடையே ஒரு தனித்தன்மை உண்டு. வெற்றி பெற்று முன்னணியில் நிற்கும் கவிஞர்கள் பலரும் மரபுக் கவிதைகள் எழுதிப் பெயர் பெற்றவர்கள்; மரபுணர்ந்து மரபு மீறினால் ஏற்படும் புத்தாக்கச் சிறப்புகளைப் புரிந்து கொண்டவர்கள். ந. பிச்சமூர்த்தி காலத்தில் ஒரு முயற்சியாகவும், சி. சு, செல்லப்பா காலத்தில் பரவலான வெளியீடுகளாகவும் அமைந்த புதுக்கவிதை அவர்கள் கையில் தான் அதன் உண்மையான சிறப்புத் தன்மைகளை எய்தியது.

எனினும் இந்தக் காலகட்டத்தினரை நான்கு வகையாகப் பிரித்துக் கொள்வது பொருந்தும்:

1. மரபறிந்து வெற்றி பெற்றவர்:

மரபுக் கவிதைகள் எழுதி நல்ல பெயர் பெற்றுச் சில முத்திரைகளையும் பொறித்து விட்டுப் புதுக்கவிதைத் துறைக்கு வந்து

இதிலும் சிறப்புப் பெற்றவர்கள் பலர். நா. காமராசன், மீரா, அப்துல் ரகுமான், தமிழ்நாடன், மு. மேத்தா ஆகியோர் இவ்வகையினர்.

2. மரபுச் சார்பும் பிறகு புதுக்கவிதைச் சார்பும்:

மரபுக் கவிதை பாடுங்காலத்தில் புதுக்கவிதையைக் கடுமையாகத் தாக்கி விட்டு இப்போது புதுக்கவிதை எழுதத் தொடங்கியதும் மரபுக் கவிதையைச் சாடுபவர் உளர். சிற்பி இவ்வகையினர்.

3. நேரடி வகையினர்:

நேரடியாகப் புதுக்கவிதைத் துறைக்கு வந்தோ அல்லது மரபுக் கவிதை பற்றிப் பெரிதும் கருதாமலோ சிறப்புறச் செய்பவர்கள் பலர்.

இன்குலாப், அபி, புவியரசு. கங்கை கொண்டான், அக்கினி புத்திரன், சக்திக் கனல், ஞானி, பாலா, ஏ. தெ. சுப்பையன், பரிணாமன் ஆகியோர் இவ்வகையினர்.

4. தரக் குறைவினர்:

மா. தட்சிணாமூர்த்தி, தேவதேவன், போன்றவர்கள் இவ்வகையினர்.

முதல் வகையினரில் நா. காமராசன் பீறிட்டுக் கிளம்பிய உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்போடு அறிமுகமானவர். சட்டத்தை எரித்துச் சிறை செல்ல வைத்த வேகம் இப்படி ஆக்க நிலையில் மாறி அவரை மேலோங்கச் செய்து விட்டது. எனலாம். அவரது 'சூரிய காந்தி' மரபுக் கவிதைப் படைப்பு, 'கறுப்பு மலர்கள்' மரபும் புதுமையும் கலந்த நூல். 'இலக்கண வேலியைத் தாண்டி இலட்சிய வேலியை அமைத்துக் கொண்டு புள்ளிமாண்கள் போல் துள்ளி ஓடும், கவிதைகளை அமைக்கின்றார் அவர். முதலில் நல்ல மரபுக் கவிதைகளைப் பாடியவர் அவர்.

“பூவின் கனவெடுத்துப் புயலின் தினவெடுத்துப்

போதைக் கவிவடித்த பாவலன் - மனத்

தீவின் அலைக்கரத்தைத் திக்கெட்டிலும் விரித்துத்

தியாகப் பயிர் வளர்த்த காவலன் ”29

என்று பாடும் கவிஞன் புதுக்கவிதையிலும் பெயரெடுக்க முடிகிறது. ஆனால் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யும் போது தான் இவருக்குப் புதுக் கவிதைப் போக்கு ஒட்டிக் கொண்டதோ எனும்படி அவரது படைப்புகள் உள்ளன,

இயல்பான நிலைகளைப் பாடும்போது சந்தமும் மரபும் கலந்து பாடும் அவரால் மறுமுனைக்கு மாறவேண்டிய தேவை ஏன் ஏற்படுகிறது என்பது சிந்திக்கத்தக்கது.

மலையாளக் கவிஞர் சங்கர குருப்பின் கவிதையை மொழி பெயர்க்கிறார் 'சூரியகாந்தி' எனும் தலைப்பில்.

"நாணச் சுகத்தில் கவிழ்ந்த என்முகம்
ஒரு தீண்டுதலில் நிமிர்ந்தது" 30

என்கிறார். ஏதிலிகளை நடைப்பிணங்களை, பிச்சைக்காரியை ஊமையைப் பாடுவதிலிருந்து தான் ஒரு சமூகக் கவிஞன் என்பதை உணர்த்துகிறார். தன்னை ஏழைகளின் கவி என்று சொல்லிக் கொள்ளுவதில் பெருமை அடைகிறார்.

ஏழைகளின் கவியை
அவர்களுடைய சடுகாட்டினிடமே
பத்திரமாக ஒப்படைத்து விடுங்கள் 31

என்கிறார். அவரது 'விலை மகளிர்' கவிதை விலை மதிப்பற்றது. அது புதுக்கவிதை உலகிற்கு ஒரு மணிமகுடம் எனலாம். தன்னை ஒரு சோசலிஸ்ட்டாக அறிமுகப்படுத்திக் கொள்ளும் நா. காமராசன் சிலகால் கவிஞர்களுக்கேயுரிய மனப்புழுக்கத்தோடு சாவைப்பற்றியும் சிந்திக்கிறார்.

மீரா எழுதிய 'மூன்றும் ஆறும்', தொகுத்தளித்த 'புகழ் மண்டபம்' இரண்டும் மரபுக் கவிதைப் பதிப்புகள். பின்னால் வந்த கனவுகள் + கற்பனைகள் = காகிதங்கள், 'ஊசிகள்' ஆகியவை புதுக்கவிதை நூல்கள்.

மனப்பக்குவத்தோடு மாறியிருப்பவர் அவர். சண்முகராசா மறைவு குறித்த அவர் கவிதை 'மன்னர் நினைவில்' என்ற தலைப்பில் வருகிறது. 'சாவை' அவர் சாடும்போது மரபுக் கவிதையின் சிறப்பு மிளர்கிறது. அவரே புதுக்கவிதைகள் எழுதும்போது அதன் உத்திகளை நன்கு கையாளுகிறார். மரபின் ஆழம் கண்டவர்தான் புதுக்கவிதையிலும் வெற்றிபெற முடியும் என்பதை அவர் மெய்ப்பிக்கிறார்.

அவரது 'கனவுகள் + கற்பனைகள் = காகிதங்கள்' எனும் நூல் காதலியை அடைய முயலும் காதலனின் ஏக்கப் பெருமூச்சுகளைக் கொண்டது. இஃது உவமைகளும் உருவகங்களும் பொங்கித் ததும்பும் வளமான படைப்பு. காதலில் கூடச் சமத்துவத்தைக் காண விரும்புகிறார்.

“என்னால் உணக்குப் பெருமை வரும்
உன்னால் எனக்கு வாழ்வு வரும்”³²

என்கிறார். உவமைகளைச் சரமாரியாகப் பொழிகின்ற சிறப்பு
அவரிடம் உண்டு.

“விடியற்காலச் சந்திரனைப் போல்
வெளிறிப்போன என் முகத்தைப்பார்
ஏகாதிபத்தியத்தின் கொடுமைக்கு
இரையாகும் ஒரு சிற்றரசைப்போல்
வாடி வருந்தும் என் மேனியைப்பார்
கடைந்தெடுத்தபின்
வெண்ணெயில்லாத
வெறுந்தயிர் போலிருக்கும்
என் சாரமற்ற இளமையைப் பார்.
அன்புத் தறியில் நெய்ப்படும்
அழகிய ஆடையாகும்
என்று எதிர்பார்த்த என் வாழ்க்கை
நெருப்பில் விழுந்த
எண்ணெய்த் துணிபோல்
பொசுங்கிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்”³³

‘உலகப் புதுக்கவிதை மரபு தரும் படிம உத்திகளால் கனவுக
ளையும் கற்பனைகளையும் சித்திரங்களாகவும் அகப்படிமங்களாகவும்
ரசவாதம் செய்து மீரா அளிக்கும் புதுக்கவிதைகளின்: தாக்கம் நமது
ரசிகர்கள் உள்ளத்தில் இனிய மலர்களாக மலராமற் போகாது’³⁴
என்கிறார் திறனியர் நா. வானமாமலை.

மீராவின் ‘ஊசிகள்’ அங்கதப் போக்கில் அமைந்தது
(Satirical verses). ‘சமுதாயத்தின் நோய்க்கிருமிகளைப் பார்க்கிற
போது சங்கடப்படுகிறேன். கோபமும் வருகிறது. ஒரு சுகாதாரமான
சமுதாய ஆசைதான் இந்த ஊசிகளை உருவாக்கியது’³⁵ என்று
ஆசிரியரே கூறுகிறார். ‘கடமையைச் செய்’. ‘நன்றே செய்க’
ஆகியவை நாடு போகிற போக்கை நறுக்கென்று குத்திக் காட்டு
கின்றன. மிக எளிய சொற்களால் எந்த வகையான பிசிறுமின்றிச்
செல்லும் கவிதைகள் இவை.

தமிழ்ப் புதுக்கவிதை எதுகை மோனையைக் களைந்து
விட்டாலும் உணர்ச்சிக்கேற்ற ஒலி நயத்தை விட்டுவிட முடியாது
என்று கருதுபவர் மீரா. அவரது கவிதைகள் அவரது கொள்கை
யோடு ஒத்துப்போவதைக் காணலாம். எவருடைய தாக்குதலுக்கும்
ஆளாகாமல், பரபரப்பின்றி, ஒரே சீராக நின்று சிறப்படைபவர்
மீரா.

அப்துல் ரகுமான் பல்வேறு பாட்டரங்குகளில் கலந்து கொண்டு மரபுக் கவிதை பாடியவர் ; புதுக்கவிதையில் இறங்கி வெற்றி பெற்றுள்ளார். படிமங்களையும் குறியீடுகளையும் கையாளுவதில் வல்லவர். 'சமாதான தேவதை' யின் ஊர்வலம் நல்ல எடுத்துக் காட்டு. 'சிறகுக் குடலைகள்' (போர் விமானங்கள்) ஒலிமலர் சொரிய, சங்கிலிச் சக்கர நாதசுரங்கள் (டாங்கிகள்) மேளம் கொட்ட' எனவரும் கவிதைப் பகுதிகளால் அவரது சிறப்பை உணரலாம்.

“மாயமான்களின் மோகத்தில்

இராவணர்களிடம்

சோரம் போகும்

சீதைகள்” 36

என்பதில் குறியீடுகள் துல்லியமாக அமைந்து சமுதாய நிலையைப் படம் பிடிக்கின்றன.

புதுக்கவிதை பற்றிய அவரது கருத்து, சிந்தித்து ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாகும். 'வெறும் மரபு மாற்றமோ யாப்பிலிருந்து விடுதலையோ புதுக்கவிதையை உண்டாக்கி விடாது. பழைய மரபுக் கவிதைகள் சாதிக்க முடியாதவற்றைச் சாதித்துக் காட்டா- விட்டால் புதுக்கவிதையின் இருப்புக்கு நியாயம் கிடைக்காது'37 என்கிறார்.

தமிழன்பன் தமிழகப் பாட்டரங்குகளில் புகழ் வாய்ந்தவர். எனவே மரபுணர்ந்து பாடுபவர். அரசியல் தொடர்பும் இருந்ததால் அவரது புதுக்கவிதைகளிலும் அரசியற் கவிதைகள் பல உள்ளன. தமிழன்பன் போலிகளை வெளிப்படையாகவே சாடுகிறார். திட்டங்கள் ஏழைகளைக் கடைத்தேற்றவில்லை என்பதைக் குத்திக் காட்டுகிறார். உழைப்பவனை வஞ்சிப்பவர்களை ஒழிக்க வேண்டும் என ஆர்ப்பரிக்கிறார். புரட்சி மூலமே எதையும் நிலைநாட்ட முடியும் என்று உறுதியாக நம்புகிறார்.

“முள்ளை விதைக்கின்ற

முட்டாள்கள் ஒருநிடியல்

புரட்சி அறுவடைவாள்

பூசைக்குப் பலியாவார்”38

படிமங்களையும் குறியீடுகளையும் மிகச் சிறப்பாகக் கையாண்டு வெற்றி பெறுபவர் இவர். அகவயப் படிமம். அடுக்குப் படிமங்கள், உவமை படிமமாதல், அலங்காரப் படிமம் என வகைவகையாகக் கவிதை வழங்கியுள்ளார் என்பதனை அருச்சுன தட்சிணாமூர்த்தி

நிறுவியுள்ளார், அவரது ஆட்சி எல்லை மீறிக் கூடப் போய் விட்டது எனலாம். படிமங்களில் மிகுதியான பொருட்செறிவு இருந்தால் இருண்மை (obscurity) தோன்றிவிடும். அந்தக் குறை இவரிடத்தில் கொஞ்சம் உண்டு.' அவர் (தமிழன்பன்) அவற்றை ஆள்வதற்குப் பதிலாக அவை அவரை அடிமைப்படுத்தி விடுகின்றனவோ என்னும் ஐயம் எனக்குத் தோன்றுவதுண்டு....." 40 என்கிறார் கைலாசபதி. ஆனால் தமிழன்பனின் கொள்கைகள் தெளிவானவை.' இவரோ மானுடத்தை மறவாது என்னுபவர். கவிதையை இயன்றளவு விவளிப்படையான தொடர்பு சாதனமாகக் கையாள்பவர்'. 41

வெள்ளையன் இடமிருந்து
விவாகரத்து வாங்கி
அளகா புரியின்
அந்தப் புரங்களில்
ஆசை நாயகியாய்
வேசியாய்....." 42

என்று நடைமுறைக் கோணல்களைக் கடுமையாகச் சாடுகிறார்.

தமிழ்நாடன் புதுக் கவிதையாளர் மட்டுமன்றிப் புத்தோவியமும் (Modern art) வரைபவர்; சமுதாயப் பார்வை, முற்போக்குச் சிந்தனை எல்லாம் உண்டு. 'வேள்வி' அவரது மரபுக் கவிதைகளைக் கொண்ட நூல். இடையிடையேதான் புதுக்கவிதைகள் தருகிறார். 'மண்ணின்மாண்பு' முற்றிலும் புதுக்கவிதைகளைக் கொண்டது. சமுதாய இழிவுகளை நன்கு சுட்டிக் காட்டுகிறார், என்றாலும் ஆங்கில, வடமொழிச் சொற்களை எந்த வரையறையுமின்றிக் கலந்து 'தமிழ்க்கவிதை' இயற்றலாம் எனும் போக்கு அவரிடம் மிகுதியாகவே காணப்படுகிறது.

சேலம் ஓ டெல்லி
வயா சென்னை
நத்தைக்கும் பைலுக்கும்
ஓட்டப் பந்தயம்" 43
இம்பார்டன்ட் லீடர்ஸ்
ஆப் மாடர்ன் இண்டியா
என டிக்ஷன் போட்டால்
இம்பொடன்ட் லீடர்ஸ்
என்றே
எழுதித் தொலைக்கிறதுகள்
இறுதியாண்டு பயிலும்
மாணவ மணிகள்" 44

'காமரூபம்' நூலிலோ முற்றிலும் பாலியல் கவிதைகள் உள்ளன. அவை அருவருப்பான படிமங்கள் ; உடல் உறுப்புகளை முற்றிலும் உரிந்த நிலையில் காட்ட விரும்பும் போக்குடையவை. தலைப்புகளோ 'தமிழை'த் தூக்கி விழுங்கக் கூடியவை. 'டிரஸ், இன் வென்சன், ஸ்கேல், Generation Gap, Interview என்பன போகத் தமிழ் என்னும் தலைப்பிலேயே வருஞ்செய்தி மேற்கோள் காட்டப்பட முடியாத தன்மையது. இந்நூலில் கேலி செய்யும் போக்கு இருந்தாலும் இத்தகைய முயற்சிகள் 'எழுத்து'க் காலக் கவிஞர்களின் காமக் கையாளலை விடத் தரம் தாழ்ந்தவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மு. மேத்தாவிடத்தில் ஒரு தெளிவு இருக்கிறது' யாப்புக்கு முதன்மை தருவது மரபுக் கவிதை; கருத்துக்கு முதன்மை தருவது புதுக்கவிதை' எனும் அவரது கருத்தே நல்ல சிந்தனைதான். கவிதைகளும் சமுதாயச் சிந்தனையுடையவைதாம். 'செருப்புடன் ஒரு பேட்டி' சிறந்த படைப்பாகும். 'தேசப்பிதாவுக்குத் தெருப் பாடகனின் அஞ்சலி'யில் விடுதலைக்குப்பின் நடைபெற்றிருக்க வேண்டிய நல்ல பணிசள் இடையிலேயே சிதைந்து ஏழைகளை ஏமாற்றி ஏங்க வைத்துவிட்ட நிலையைச் சிறப்பாகப் பாடுகிறார். காந்தியடிகளைப் பார்த்து,

"அமுத சுரபியைத்தான்
நீ தந்து சென்றாய்
இப்போது
எங்கள் கைகளில் இருப்பதோ
பிச்சைப் பாத்திரம்

அணைக்கட்டுகளில்
திறக்கப்படும் தண்ணீர்
பள்ளங்களை ஏமாற்றிவிட்டு
மேட்டை நோக்கியே
பாய்கிறது.

சேரிகளில் மட்டுமே
யாத்திரை செய்வாய்
என்பதைத்
தெரிந்து கொண்டதால்
உன்னை நேசித்தவர்கள்
தேசத்தையே

சேரியாக மாற்றிவிட்டார்கள்" 45

என்று குமுறுகிறார் நடைமுறை உலகியலிலும் அன்றாடச் சிக்கல்களிலும் கண்ணோட்டம் செலுத்துவது அவரது சிறப்பு.

குருவிக்கரம்பை சண்முகம் இரண்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக் கவிதைப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்ற மரபுக் கவிஞர். செந்நெல் வயல்கள் எனும் நூலில் வசன கவிதைகளும் புதுக்கவிதைகளும் இடம் பெறுகின்றன.

'வெண்மணி'யை எண்ணி உருகும் முற்போக்கு — வியத்நாமில் புரட்சி அரசு தோன்றியதை வாழ்த்தும் பாங்கு — வங்கத்தை எண்ணும் மனநிலை — பெரியாரை வாழ்த்தும் துடிப்பு இவைபோகத் தமிழக அரசியல் சிறப்பு, தோல்வி பற்றிய செய்திகளும் இடம் பெறுகின்றன.

பிற புதுக்கவிஞர்கள் பழந்தமிழ் நூல்களையும் பிறமொழி நூல்களையும் பார்த்தெழுதும் பழக்கத்தை மேற்கொண்டுள்ளதாகக் குற்றம் சாட்டுகிறார். மேலும் 'புதுக்கவிதை'வை இதுவரை யாரும் உருப்படியாக எழுதவில்லை. கவிஉள்ளம் இல்லாத பழன்கள் சிலர் புதுக்கவிதைத் துறையில் புகுந்து கொண்டு வேடிக்கை காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்' 46 என்கிறார்.

மரபுக் கவிதைகளையும் உணர்வு ஏதுமின்றித் தேவைக் கேற்ப எழுதிய சூ. இன்னாசி ஏதோ ஒரு மனநிலையில் நான்கைந்து புதுக்கவிதைகள் எழுதியுள்ளார். 'V வாய்மைக்கே V', 'புதுயுக Stores' எனும் தலைப்புகள் 'ஆறு புரட்சிப் பாஷை wordings' எனும் நடை ஆகியவை அவரைக் கவிதைக்கே தொடர்பற்றவராக்கி விடுகின்றன. இத்துறையை இவர் விட்டுவிடலாம்' எனும்படியான படைப்புகள் அவை.

வாண்முகில் முற்றிலும் மரபுக் கவிதைகளே பாடியிருந்தாலும் ஒன்றிரண்டு புதுக்கவிதைகள் பாடி உள்ளார். புதுக்கவிதை மரபுக் கவிதை பற்றிய பிரிவினைப் பேச்சையே அவர் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. புதுக்கவிதையை அவர் 'கவிதை போலில்லாக் கவிதை எனக் கருதுகிறார்.

பல்லவன் ஆளும் பேருந்து நாட்டினில்
இந்தப் பெண்கள் இடிதாங்கிகளே 47

என்று நமதுப் பாரதப் பெண்களின் இரங்கத்தக்க நிலையைக் குறிப்பிடுகிறார்.

மரபுக் கவிதை பாடியுள்ள மு. வை. அரவிந்தனின் 'வெள்ளை மலர்கள்' புதுக்கவிதை என்பதை விட உள்ளீடற்ற வெள்ளைக் கவிதை என்று குறிப்பிடலாம். 'வேர்கள் மரத்தின் வாய்கள், என்றும் திரைப்படம் மணத்தை நுகரும் ரசிகர்களைக் கொல்லும் பூநாகம்' என்றும் பாடுவதுடன், காவல் துறை இல்லாமலேயே கட்டுப்படும் எறும்புகளின் ஒழுங்கைப் பாராட்டுவதும் சட்டம் இருந்தும் கட்டுப்படாத மக்களின் ஒழுங்கின்மை பற்றிக் கேலி செய்வதும் நன்றாக உள்ளன.

காவிரி நாடன் மரபுக் கவிதையில் காப்பியமே உருவாக்கியவர். மரபுகளை, அவை நடைமுறை வாழ்க்கையின் உண்மைகளை உணர்த்தத் தடையாக இருப்பதாலேயே மீறுகிறார். அது 'துணிச்சலான துளிர்கள்' ஆகிறது, தான் கடவுளின் தூதுவனாக இருப்பது தற்சிந்தனையற்றது என்பதையும், கடவுளின் குழந்தை எனப்படுவது பெற்றோரைக் கேவலப்படுத்துவது என்றும் கூறித் தன்பகுத்தறிவுப் போக்கை வெளிப்படுத்துகிறார். உலகத்தைச் சிவப்பாக்க வேண்டும் எனும் வேட்கையும் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. நூலே அத்தகைய முயற்சியாளர்களுக்குத்தான் காணிக்கையாக்கப்படுகிறது. ஒழுக்கம், நாணயம், தன்னலமற்ற தொண்டு ஆகியவை வலியுறுத்தப்படும் தெளிவான உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டு விளங்குகின்றன அவரது கவிதைகள். வினாவிடை வடிவமான புதுக் கவிதை இந்நூலின் தனிச்சிறப்பு.

மரபுக் கவிதை, குறுங்காப்பியத்துடன் புதுக்கவிதைகளையும் வெளியிடுகிறார் தி. இரா. தாமோதரன். விடுதலை வாங்கிக் கொடுத்தது தான் காந்தியடிகள் செய்த தவறு என்றும், தற்காலப் பெண்கள் கூட உடையணிவதில் காந்தியின் வாரிசுகள் என்றும் வருணிக்கிறார்.

இரண்டாவது வகையினரில் குறிப்பிடத்தக்கவர் சிற்சி ஒருவர் தான். அவர் இன்று வானம்பாடி இயக்கத்தில் குறிப்பிடத்தக்கவர். 'வானம்பாடி' இதழை வெளியிடுபவர்; அகராதிப் புரட்டர்களை அடித்துத் துரத்திவிட்டு மறுவேலை பார்க்க வேண்டும் என்று நினைப்பவர்.

'சிறந்த முத்துக்கள்' எனும் அவரது மரபுக் கவிதை நூலில் அவரே எழுதிய முன்னுரையில் புதுக்கவிதையினை வன்மையாகச் சாடுகிறார்.

“கத்தரித்துப் போட்ட வறட்டுத் துணுக்குகளை எல்லாம் புதுக்கவிதை என்று பொய்மேளம் கொட்டும் தலைவிரி கோலத் தாண்டவம். இதனாலும் தமிழ்க் கவிதை பயன் பெற வில்லை. தமிழ் மண்ணின் மணமோ, நினைவில் நிற்கும் சொற்சிற்பமோ, அலையாடும் வாழ்க்கைப் பரப்பைக் கலையாக்கிக் காட்டும் ஆற்றலோ அவற்றில் இல்லை. எழுதியவனுக்கு மட்டுமே புரிகின்ற படிமங்களும் குறியீடுகளும் புதுக்கவிதை கொண்டிருந்தால் அதை அவனே வைத்துக் கொள்ளட்டும். மனித நெஞ்சின் உயிர்த்துடிப்பை. ஆசைப்புயலை, வெற்றி தோல்விகளை, தேம்பலை, திமிரின் உணர்ச்சியை, ஏற்றத்தை, எழுச்சியை எந்தக் கவிதையால் ஓசை நயத்துடனும் உருவச் சிறப்புடனும் சொல்ல முடியுமோ அந்தக் கவிதைதான் தமிழுக்கு வாழ்வு தரும் கவிதை”⁴⁸ அவரே புதுக் கவிதை எழுதத் தொடங்கியபின் ‘‘சிற்பியின் கவிதைகள் கற்பனை வளம், கலைநயம், கவிதாவேகம், உணர்வு ஒட்டம் கொண்டு சிறந்து விளங்குகின்றன’’⁴⁹ என்று வல்லிக்கண்ணன் வழங்கும் பாராட்டைப் பெறுகிறார்.

‘சிகரங்கள் பொடியாகும்,’ ‘சர்ப்பயாகம்’ போன்றவை சிறந்த சிந்தனைப் போக்குடையவை. ‘எப்போதும் இருப்பவர்கள்’ என்ற தலைப்பில் ‘இயேசுநாதர்’ சிறந்த சித்திரமாக அமைகிறது. உள்ளடக்கத்தில் ‘சிகரெட்’ கூட இடம் பெறுகிறது. வழக்குமன்றம் காது கேளாத நடுவர்களால் வாய்பேசாத வழக்கறிஞர்களால் நிரம்பிக் கிடப்பதைக் கேலி செய்கிறார். விரிவான பார்வையும் சமுதாய உணர்வும் விரவிவரும் படைப்புகள் அவருடையவை. பௌராணிகர்களின் பழமைச் செய்திகளே குறியீடுகள் ஆகின்றன. தொடக்கத்தில் இருந்ததை விடப் பின் பகுதியில் வடமொழி, ஆங்கிலச் சொற்களை மிகுதியாகவும், அந்தந்த ஒலி நயத்திலும் கையாளும் போக்கு அவரிடம் மிகுந்துள்ளது. சொப்பனம் கூட ‘ஸ்வப்னம்’ என்றே வருகிறது. மாற்றங்கள் வேண்டும் எனும் மாளாத விருப்பம் அவருக்கு இருக்கிறது. மலையாள மின்னல்களால் தன் கண்களுக்கு வெளிச்சம் கிட்டியதாகவும் நினைக்கிறார்.

புதுக்கவிதை என்றாலும் சந்த ஒழுங்கோடு சொற்கள் விழுவதை அவரிடம் காணலாம். அவரது ‘ஒளிப்பறவை’ இத்தன்மை உடையதுதான்.

“முகம் சிவந்த வையம்
முத்தரும்பும் வேளையிலும்

மொக்கின் அலகிலொரு
மோகனப்பண் பூக்கிறது" 50

எதுகை மோனையை அவர் புறக்கணித்தாலும் அவரது கவிதையில்
அவை இயல்பாகி விடுகின்றன.

"வட்டக் குளம்படி
பட்ட இடத்தில் தீ
மட்டுப் படாமல் தெறிக்கிறது
சட்டக் கயிறுகள்
வெட்டுக் கடிவாளம்
விட்டுக் குதிரை பறக்கிறது" 51

"சிற்பி தமிழ் மரபோடு கவிதை எழுதுகிறார். அந்த மரபை
மீறாமலேயே புதுமை செய்ய வேண்டும் என்று முனைகிறார்.
இவருக்கு உண்மையான நாட்டம் புதுமையிலா, மரபிலா என்று
எனக்குப் புரியவில்லை" 52 என்கிறார் செயகாந்தன்.

சிற்பி தமக்குக் கைவரப் பெற்ற மரபினை உதறுவதுபோல,
வெறுப்பது போலப் பேசினாலும், மரபு அவரின் உள்ளங்களுள்ளேயே
ஆட்சி செலுத்துவதை 'ஒளிப்பறவை'யிலும் மரபினை வலிந்து உதறி
எறியும் போக்கினைச் 'சர்ப்பயாக'த்திலும் காணலாம்

இனி, மூன்றாம் வகையைச் சேர்ந்தவர்களை ஆராயலாம்.
நேரடியாகப் புதுக்கவிதைத் துறைக்கு வந்தவர்கள் அவர்கள்.
அபியின் 'மெளனத்தின் நாவுகள்' படிமங்கள், குறியீடுகள் ஆகிய-
வற்றில் சிறந்து நிற்கிறது. புரட்சிக்கு அமைதியான முறையில் படை-
திரட்டும் நூலாக இஃது உள்ளது. 'நீலாம்பரி' 'ஒரு நம்பிக்கை
செத்துக்கிடக்கிறது' போன்றவை நல்ல படைப்புகள். அவரது
கவிதைகள் நம்பிக்கைப் போக்குடையவை. கற்பனைகளுக்கு அடி-
யில் உள்ளார்ந்த மனிதப்பற்று இருப்பதைக் காணலாம். காமத்தை
'இராப்பிச்சைக்கார'னாகப் பார்ப்பது சிறந்த படிமம் ஆகும்.

"வாழ்வின் மடியிலிருந்து
சருகுகளாய் உதிர்வதிலும்
மரணத்தின் மடியிலிருந்து
விதைகளாய்ச் சிந்தலாமே" 53

எனும் பாடற்பகுதியில் நடப்பியலிலிருந்து பெறும் படிப்பினை,
வித்தூன்றி நின்று விளைவைத் தரவேண்டுமே தவிர வெறுமனே
உதிர்ந்து சலசலத்து விடக்கூடாது என்று கூறுவதிலிருந்து அவரது
நூர்மை தெரிகிறது. கண்ணீர், உறக்கம், கனவு, முதலியவை
சிறந்த குறியீடுகளாக அமைகின்றன.

“இவைகள் அசலாக இருப்பதன் காரணம் இவைகள் கருவறைகளிலிருந்து வந்திருக்கின்றன. ஒப்பனை அறையிலிருந்து அல்ல. இவைகள் பாதையை உண்டாக்கும் பாதங்கள். எனவே எந்தப் பழைய பாதையின் புழுதியும் இவற்றை அழுக்காக்கவில்லை”⁵⁴ என்கிறார் அப்துல் ரகுமான்.

கூர்மையான சமுதாயப் பார்வை உடைய புவியரசு மரபைத் தாக்கியே கவிதை புனைந்திருக்கிறார். ‘சிலுவைப்பாடு’ போன்றவை அழகாகவும் அமைந்துள்ளன. குண்டு வீச்சுக்கு ஆளாகிக் குறைவுபட்ட சிலுவையையும் அதில் அறுபட்டுத் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் இயேசு உருவத்தையும் எண்ணிக் குழறுகிறார். கவிஞன் உள்ளத்தில் ஒரு குமுறல் ஏற்பட்டால் அதுதான் உண்மையான கவிதையாக அமையும் என்பதற்கு அஃது எடுத்துக்காட்டு. எனினும் தலைப்பு ‘ஏலி ஏலி லாமா சபக்தானி’ என்று அமைவதுதான் புதிதாக உள்ளது. மற்றொரு கவிதைத் தலைப்பு: ‘A Truth Paste’ என்பதாகும்.

கங்கை கொண்டான் ‘கூட்டுப்புழுக்கள்’ எனும் நூலில் படங்களும் கவிதைகளுமாகக் கலந்து கொடுத்துள்ளார். அதனுள் இவருடைய மேல்நிலைக் கல்வி நமக்கு விளங்கும்படி உள்ளதே தவிர, தாழ்ந்து கிடக்கும் சமுதாயம் மேல்நிலைக்கு வருவதற்கான வழிமுறைகள் எவையும் இல்லை. ‘PA’, ‘Fabric Dreams’ ‘Time capsule’ போன்றவை சில தலைப்புகள்.

$\frac{\text{நிர்மாணம்} + \text{நிதி}}{\text{நிர்வாகம்}} = \text{நிர்மூலம்} + \text{நிவாரணம்} - \text{இதுவும் ஒரு}$

தலைப்புத்தான். வியட்நாமையும் அவர் விடவில்லை. ‘சில நைலான் கனவுகள் எரிகின்றன’ ஒரு நல்ல படைப்பு ஆகும்.

வர்க்க முரண்களை அகற்றுவதில் அக்கறை காட்டி, சமகாலச் சிக்கல்களை எண்ணி எழுதும் பாங்கு சக்திக்கனலிடம் உள்ளது. இவர் ஒதுக்கினாலும் மரபுவழிப்பட்ட சந்தக் கவிதைகள் வந்து விழுகின்றன. அயல்மொழிச் சாயலில் புதுக்கவிதைகளைச் செய்வோரைத் திறனாய்வு செய்வது ‘ஒரு விமரிசனம் நடக்கிறது’ எனும் கவிதை. ‘ரோடு ரோலரிங் பவனி’ அவருக்குப் புகழ் தந்த படைப்பு. இது சிறந்த குறியீட்டுக் கவிதை என்று அனைவராலும் பாராட்டப்படுகிறது. இந்தியாவிலும் குண்டு செய்து வெடிக்கத் தொடங்கி விட்டோம் என்பதை ‘உனக்குப் பிடித்த பூ’ எனும் பெயரில் எழுதுவது சிறப்பாக உள்ளது.

குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்படி இல்லாவிட்டாலும் துரை சீனிச் சாமியின் 'அந்தி' எனும் நூல் 'எழுத்து' வெளியீடாக அமைவதாலேயே நம் பார்வையில் விழுகின்றது. புதுக்கவிதை என்றாலும் பண்டைய 'இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா' வை மனத்தில் வைத்து எழுதுவதாகக் கூறுகிறார்.

போலிகளைக் கேலி செய்யும் போக்கு சிறப்பாக உள்ளது. 'சோசலிசம் வாங்கித் தரும் தரகர்', 'கல்வித் துறைக்குள் குரங்குகளை அனுப்பும் புத்திசாலிகள்', 'அதிகார அறிஞர்கள் என்ற தொடர்களே அவரது உணர்ச்சியினைத் தெளிவுபடுத்தும். போலிச் சமதரும வாதிகளை ஆழமாகவே சாடுகிறார். 'தமிழ்ப் பண்பாடு' என்பது சிறந்த அங்கதக் கவிதை எனலாம்.

இராமியின் 'புள்ளிகள் கோடுகள் கோணங்கள்' வெறுந்தாளை விலையுயர்த்தி விற்கும் நூல் சனநாயக சோசலிசத்தின் பொய்மை தகர்த்து உண்மையைக் காட்டும் சில இடங்கள் தவிரக் குறிக்கத்தகுந்த வேறு சிறப்புக் கூறுகள் எவையுமில்லை தமிழ் நடையைக் கொலை செய்து அதனை அரங்கேற்றம் செய்து படிப்போரைத் தவறான திசைநோக்கி இட்டுச் செல்லுகிறது நூல். ஆய்வுரை எழுதிய கோ. இராசாராம் 'முழுப்புத்தகத்தில் ஒன்றே ஒன்றுதான் கவிதைக்கு அருகில் வர முயல்கிற தன்மைகளைக் கொண்டுள்ளது. இது அவ்வளவு சந்தோஷமான விஷயமில்லை"⁵⁵ என்கிறார்,

தம்பி சீனிவாசன் மரபுக் கவிதை எழுதியிருந்தாலும் மரபறிந்தவராகவோ, புரிந்து கொண்டு புதுக்கவிதைக்கு வந்ததாகவோ தெரிவில்லை. 'அட்டாச்ட்' 'கங்கிராசுலேஷன்ஸ்' போன்ற தலைப்புகள் தமிழைப் பாழ்படுத்துவதை அவர் உணரவில்லை. 'ஏடெடுத்தேன்கவி ஒன்று வரைந்திட' எனும் பாரதிதாசன் வரியையும்படித்து விட்டு இந்நூலுள் உள்ள 'ஏடெடுத்தேன்' கவிதையைப் படித்தால் வேறுபாடு விளங்கிவிடும்.

"இஷ்டம் போல
ஸ்டேஷன் போட்டு
கஷ்டம் இன்றி
எதையும் காண்பேன்."⁵⁶

என்னும் மனநிலையே அவரது கவிதைகளிலும் ஊடாடி நிற்கிறது.

மரபின் மீது தொடர்பும் புதுக்கவிதை உறவும் கொண்டவர் இன்குலாப். தான் ஒரு பொதுவுடைமையாளர் என்பதை அவரே தெளிவுபடுத்துகிறார். 'நீங்கள் என்னைக் கம்யூனிஸ்டு ஆக்கினீர்

கள்' என்பதோடு இதனை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். மற்றவர்கள் தங்கள் கவிதைகளில் வல்லாண்மைக்காரர்களை, பூர்சுவா மன்-நிலை படைத்தவர்களைப் பொதுவாகத்தான் சாடுகின்றனர். ஆனால் இன்குலாப் சிப்சன் தொழிலாளர் அடிபட்ட நிகழ்ச்சியைக் கொதிப்போடு பாடுவதோடு நிற்காமல் காங்கிரசு, தி.மு.க.வை நேரடியாகச் சாடுகிறார். தன்னை ஒரு சர்வ தேசிய உணர்வு கொண்ட 'கம்யூனிஸ்ட்' ஆகக் காட்டிக் கொள்ளாமல், தமிழகத் 'கம்யூனிஸ்ட்' கட்சி உறுப்பினராகக் காட்டியுள்ளமை அவரது கவித்தன்மையக் குறைத்து விடுகிறது.

அவரது கவிதைகளின் உள்ளடக்கம் முழுவதும் 'சர்வதேசப் பாட்டாளி வர்க்க விடுதலை என்கிற — வாழும் உலகுக்கான — தேவையான கொள்கைகளே' 57 | ஆகும்.

உயிர்த்துடிப்போடு கூடிய கவிதை வரிகள் சிறப்பாகவே அமைகின்றன.

“நீங்கள் —

சூரியனிலிருந்து புறப்பட்ட சூறாவளியால்
சரித்திர மேட்டில் சாம்பலா வீர்கள் 58”

“சேரிப்புதல்வர்களின் சிவந்த விழிகளில்
பிர்லா மாளிகைகள் சாம்பலாகின்றன” 59

‘தவாரிஷ்’ எனும் தலைப்புக்கும் கவிதைக்கும் உள்ள தொடர்பு விளங்கவில்லை. மற்றவர்களைத் தொடர்முடியாத இது போன்ற தொடர்கள் ஏழைகளைத் தொட்டு எழுப்பிப் போர் வீரர்களாக மாற்றும் என்று எதிர்பார்ப்பது தவறாகும்.

“தொங்கு தோட்டத்தில், நெடுஞ்சுவரில் தாஜ்மகாலில்,
ஏழைகளின் வேர்வையும் கண்ணீரும் ரத்தமும் கொட்டிக்கிடக்கின்றன.
அவர்களின் மண்டையோடுகளில், எலும்புத் துண்டுகளில்
இவற்றுக்கு அஸ்திவாரம் போடப்பட்டுள்ளது” 60 என்பதுதான் அவரது பார்வை.

ஏ. தெ. சுப்பையன், பரிணாமன் போன்றோர் நேரடியாகப் புதுக்கவிதைத் துறைக்கு வந்தாலும் மார்க்சியச் சிந்தனையோடு பாட்டாளிகளின் குரலை எதிரொலிக்கும் படைப்பாளிகளாவர்.

‘மரணத்தைப்’ பற்றிச் சிந்திக்கக் கூடாது என்பதற்காகவே ‘நான் மக்களைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறேன்’ என்று தொடங்குகிறார் ஏ. தெ. சுப்பையன். சிந்துகளும் சந்தங்களும் விரவிவரினும் ‘முறையீடு’ ஒரு புதுக் கவிதைத் தொகுப்பே, முதலாளித்துவச்

சுரண்டல் இந்திய விடுதலைக்குப்பின் தெளிவாகவே உள்ளது என்பதால் உலகத் தொழிலாளர்களை ஒன்றுபடக் கூவுவதே 'முறையீடு' எனலாம். இருமுகாம்களின் போராட்டங்கள் கவிதை உலகைப் பெரிதும் பாதித்துள்ள நிலையில் இந்நூல் நசுக்ஃப்பட்ட மக்களின் போர்க்குரலாகவும் முனகல் ஒலியாகவும் உள்ளது. சோசலிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் ஆவதில் விருப்பம் உள்ளதைப் பெருமையோடு ஒப்புக் கொள்ளுகிறார். 'நீங்கள் என்னை மார்க்சிஸ்ட் ஆக்கினீர்கள்' என்கிறார். நா. காமராசனின் தாக்குரவு இவரிடம் அதிகம் உள்ளது. 'பாரதமாதாவின்' இன்றைய நிலையினைச் குறித்து,

'குஜராத்திப் புரோகிதன்
துணையுடன்
பிரிட்டிஷ் காரனிடம்
விவாகரத்துப் பெற்று
பிர்லாவுக்குத் தாலி கட்டிக் கொண்டவள்
கோடிக் கணக்கான புதல்வர்களைப்
பட்டினிபோட்டு விட்டு
கொஞ்சிக் கொண்டிருக்கிறாள்
டாட்டாவுடன்,' 61

என்கிறார்.

'திருஞான சம்பந்தனைத்
தேடிப் பிடித்துப்
பால்புகட்டிய
பராசக்தி
சென்னை நகரத்
தெருவாழும்கம்பந்தன்
பசித்தமும் போது
கைப்புறம் ஏந்திக்
கச்சவிற்ப்பாளா ?' 62

என்று கேட்கிறார் புரட்சி ஒன்றே புதிய சமுதாயத்தைப் படைக்கும் என்பதால், வறுமையும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும் கொழுந்து விட்டெரியும் சமூக அமைப்பில் உழைக்கும் மக்கள் ஒற்றுமையாக ஒரே அணியில் திரண்டு போராட அழைக்கிறது அவரது நூல். இருந்தாலும் சில இடங்கள் முற்றிலும் உரைநடையாகவே காட்சி யளிக்கின்றன.

பரிணாமன் 'ஒரு பொதுவுடைமைக் கவிஞர் என்ற முறையிலேயே அறிமுகம் ஆகிறார் மக்கள் பணி ஒன்றே மாபணி என்பதால் தமிழ் சிலகால் தள்ளிவிடப்படுகிறது. 'ரைஸ் எகயின்ஸ்ட் ரெப்ரஷன்' என்பது ஒரு தலைப்பு.

ஆகச் சிவன் ஏற்பட்ட ஏமாற்றம் அக்டோபரைக் (உருசியப் புரட்சியும் அதன் விளைவுகளும்) காண அவாவுகிறது. 'பரிணாமன் முதலில் ஒரு கம்யூனிஸ்டு; பிறகுதான் கவிஞர்' 63 என்கிற மீரா-வின் கூற்று நோக்கத்தக்கது. 'வர்க்கப் போராட்ட ஆயுதம் ஏந்துங்கள்' எனும் கவிதைத் தலைப்பே அவரை நமக்கு உணர்த்திவிடும். தொழிலாளிக்கும் உழைப்பாளிக்கும் சொல்லவேண்டிய செய்தியை (message) அவர் உள்ளடக்கமாகக் கொள்ளுகிறார்.

வானம்பாடிக் கவிஞர்கள் பெரும்பாலும் சோவியத்தைச் சார்ந்தும், பொதுவுடைமை பூக்க வேண்டும் எனும் விருப்பத்தை ஏந்தியும் செயற்படுகின்றனர். அவர்களது கவிதைகளில் ஆங்காங்கே இந்தக் கருத்துக்கள் தோன்றுவதோடன்றி முற்றிலும் இந்திய சோவியத் நட்புறவுக் கவிதைகளாகவே பலர் பாடியும் உள்ளனர். 'சினேக புஷ்பங்கள்' எனும் தொகுப்பில் இந்தியப் பெண்களை வாலெண்டினாகவும் குரூப்சு காயாவாகவும் ஆக்க விரும்புகின்றனர். மு. மேத்தா முற்றிலும் பாரதக் கதையையும் கதைமாந்தர்களையும் குறியீடாகக் காட்டிப் புதியகுருச்சேத்திரப் போரை எதிர்நோக்குகிறார். எட்டுக் கவிஞர்கள் தங்கள் நெஞ்சம் திறந்து புகழ்மொழிகளை அள்ளிவீசிச் சோவியத்தை வலம் வந்து இந்தியாவை இறுக்கமாகப் பிணைக்கின்றனர்.

வானம்பாடிகளின் கூட்டுக் குரலாக வெளிவந்துள்ளது 'வெளிச்சங்கள்' எனும் தொகுப்பு. பல கவிஞர்களின் குறிப்பிடத்தக்க படைப்புகள் இதனுள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

“ஆனால் நாங்களோ
ஜீவ மகரந்தம் சுமந்து
செழுந்தேன் பிலிற்றுகின்ற
சிவப்பு ரோஜாக்கள்
எமது அமுத தாரகைகளால்
கூரைக் குடிகளின்
மன்குடங்களை
இளைய வேனிலின்
கனவுக் கிண்ணங்கள் ஆக்குவோம்
கனைத்துக் கறுத்த சேரிப்புறங்களுக்காக
எமது புல்லாங்குழல்களால்
கீதாஞ்சலிகள் புனைந்து கொடுப்போம்” 64

என்று வானம்பாடிகள் தங்களை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்ளுகின்றனர்.

பயிற்சாலைக் கடவுள்கள் புதிய சுரண்டலுக்கு வழிவகுப்பதை அழகுறக் காட்டுகின்றனர். இன்றைய மக்களாட்சியைப் பற்றி;

“பித்தர்கள் குத்தும்
முத்திரைப் பெருக்கில்
பெரும்பான்மையிடம்
கற்பிழப்பவள்
ஆசை கொண்டவர்
அணைத்துச் சுவைக்கவும்
ஆர்ப்பரித்தவர்
ஆண்டு களிக்கவும்
ஐனனம் எடுத்த
சரித்திரச் செஸ்வி” 65

தான் ‘ஐனநாயகி’ என்கின்றனர்.

அன்று அயலவரால் கொள்ளையடிக்கப்பட்ட இந்தியா, இன்று நம்மவர்களாலேயே கொள்ளையடிக்கப்படுவதை அனைவரும் உணர்த்துகின்றனர்.

அடுத்த குழந்தை
இப்போது வேண்டாம்
இரண்டிற்குப் பிறகு
எப்போதும் வேண்டாம்
அரசு விளம்பரங்கள்
சன்னைப் பறித்தன
ஆமாம் இரண்டுக்கு மட்டும்
என்ன திட்டம்
போட்டுள்ளார்களாம்?” 66

என்பது போன்ற கடுமையான வினாக்களின் வடிவமாய் இக் கவிதை நூல் துலங்குகிறது.

‘எழுத்து’ இயக்கத்தில் தொடர்புடைய சிலரோடு வானம் பாடி இயக்கத்தோடு தொடர்பில்லாது இங்கும்ங்குமாக இயங்கும் சிலரும் சேர்ந்து செய்த தொகுப்பு ‘நாற்றாங்கால்’. உள்ளடக்கத்தில் ஒருங்கிணைப்போ, கொள்கைச் சாயலோ இல்லாததால் கவிதையின் உள்ளடக்கம் சிதறலாக, வெவ்வேறு திசைகளை நோக்கி ஓடுவதாக உள்ளது. மரபில் சிக்கிக் கொள்ளவே கூடாது எனும் வலிந்த முயற்சி இருப்பதோடு உரைநடை ஒடிப்பு, இருண்மை முதலிய போக்குகள் அதிகம் மண்டிக்கிடக்கக் காணலாம்.

'விதி' எனும் தொகுப்பில் நூற்று ஆறு கவிதைகள் அடங்கியுள்ளன. வானம்பாடி இயக்கத்தவர், எழுத்து இயக்கத்தவர், முற்றிலும் புதியவர்கள் என மூவகையினரின் படைப்புகளும் வருகின்றன. பட்டிமன்றம் பேசுபவர்களைப் பட்டிகள் என்றை வைகிறார் அக்கினிபுத்திரன்.

"இவர்கள்
கற்றுச் சொல்லிகள்
கட்சி மாறிகள்
காலம் தின்னிகள்
சமூக உண்ணிகள்
இலக்கிய அலிகள்" '67

என்கிறார்.

'சனநாயக சோசலிசம்' கேலி செய்யப்படுகிறது. பசியால் சோரம் போகும் பெண்களைக் காவல் துறையும் வேட்டையாடுகிறது என்பதனை 'அபராதத்துடன் தண்டனை' எனும் கவிதை காட்டுகிறது. வானம்பாடிகளை 'வரவேற்றும் ஊக்கமூட்டியும் த. பி. செல்லம் 'வானம்பாடிகளே பாடுங்கள்' என்று பாடுகிறார்.

"நாங்கள் சேற்றில்
கால் வைக்கா விட்டால்
நீங்கள் சோற்றிலே
கைவைக்க முடியாது" '68

என்ற 'சோதி'யின் பாட்டு தனிமுத்திரையுடன் திகழ்கிறது. வானம்பாடி இயக்கம் 'அகரம்' வெளியீடுகளாக வெளிக்கொணர்ந்த புதுக்கவிதை நூல்களே மிகுதி. 'அன்னம்' (1976 ஆம் ஆண்டு) மலர் ஒரு திறனாய்வரங்கத்தோடு சில புதுக்கவிதைகளையும் தொகுத்து வழங்குகிறது. 'உதயகீதங்கள்' எனும் தலைப்பில் பாரதிதாசன் சிறப்பினை எடுத்துக் காட்டி நால்வர் பாடியுள்ளனர். மரபுக்கவிதையில் சிறப்புற்ற கவிஞரைப் புதுக்கவிதை கொண்டு பாராட்டுவது புதுமைதான்.

"..... நீ
சுமநலக் காரனாக
இருந்திருந்தால்
சுகமாக
வாழ்ந்திருப்பாய்" '69

என்கிறார் செந்தில். இதில் பாரதிதாசன் மனமும் வாழ்வு நிலையும்.

தெளிவாக்கப்படுகின்றன. தொடர்ந்து சமுதாய இழிநிலைகளையும் கின்றனர்.

‘ஆக்டோபஸும் நீர்ப்பூவும்’ எனும் தொகுப்பில் ஆறுபேர்பாடு கின்றனர்.

“மிஸ் தமிழ்த்தாயே
நமஸ்காரம்” 70

என்று புதுமுறை வணக்கம் தோன்றுகிறது. இத்தொகுப்பின் நோக்கத்தை அவர்களே தெளிவு படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த உலகின் கயமைத் தன்மைகளைக் கண்டு பொறுக்க முடியாமல் பொங்கி எழுந்த கவிதைகளாக இவற்றைச் சுட்டுகிறார்கள். 71

ஆசிரியர்கள் செய்ததும் செய்ய மறந்ததும் எவை எனத் தமிழவன் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

“ஒற்றெழுத்து இட
வருந்தி எழுத்தறிவித்தோனே
சோறில்லா ஏழைக்குச்
சோறிடும் வழிமை
ஏன் சொல்லித் தரலை? 72

என்கிறார்.

ஆராய்ச்சியாளர்கள் எழுதி வாங்கும் டாக்டர் பட்டத்தையே தீர்த்தங்கரன் ஏளனம் செய்கிறார்.

டாக்டர்
“எங்களுர் கோமாளிகள்
வெற்றிலைக் கடை முகப்பில் போட
வாங்கும்
டாக்டர் பட்டத்திற்கு
நாங்கள் கண்டுவிடித்தது
பண்டாரகர் என்பது” 73 என்கிறார்

மாணவர்களிடையே போட்டி அறிவிப்புச் செய்து அதன் வழிப் பிறப்பெற்ற புதுக்கவிதைகளின் தொகுப்புகள் சில. ‘செவ்வந்தி’ ‘மயானத்தில் ஒரு தொட்டில்’, ‘இலவசத்திற்கு ஒரு விலை’ ஆகிய அனைத்தும் வாணியம்பாடி மாணவர்கள் பாடியவை. ஆம்பூர் மாணவர்கள் ‘ஊருணி’ என்ற தொகுப்பை அளிக்கின்றனர். மதுரை மாணவர்கள் கடந்து செல்லும் இனிய கல்லூரி நாட்களின் நினைவாக அளிப்பது ‘மரத்தடி மகாராஜாக்கள்’. இதில் முபாராக் எழுதிய ‘நாங்கள் மாணவர்கள்’ எனும் கவிதை உண்மையான படப்பிடிப்பாகும்.

“எங்களில் சிலர்
வேலைநிறுத்தம் செய்வர் காரணமின்றி
நாங்கள் அவர்களைப் பின்தொடர்வோம்
செம்மறி ஆடுகள் போல்” 74

நடப்பியல், சமுதாயம், காதல் என அவர்கள் பார்வை விரிகிறது

பாரதிதாசனைப் போல் சமுதாய உணர்வும் புதுக்கவிதை-
யாளர்களைப் போல் முற்போக்கும் தமிழில் புதுமை வேண்டும் எனும்
நோக்கும் படைத்த சாலை இளந்திரையன் ‘உரை வீச்சு’ எனும்
பெயரில் ஒரு கவிதை நூலையும் வெளியிட்டுள்ளார். நாட்டு
மக்களின் இயல்பான பேச்சு நடையிலேயே எள்ளல், அங்கதம்,
வீரம், நகை முதலான சுவை நலங்களும் விடுகதை, ஒப்பாரி
முதலிய வகை வளங்களும் இருப்பதை உணர்த்துகிறார். “மக்களின்
அன்றாடப் பேச்சு நடையை ஊன்றிக் கவனிப்பார்களானால் -
உரைவீச்சு என்பதே இதற்குப் பொருத்தமான பெயர் என்பதை
அவர்களும் ஏற்பார்கள் என்பது திண்ணம்” 75 என்கிறார்.

எவர் வழியிலும் சார்ந்து நடக்காமல் சொந்தச் சிந்தனை-
யில் துணிந்து தனிவழி நடக்கும் போக்கு உள்ளது. முற்றிலும்
அரசியல் சமுதாய சீர்திருத்த உணர்வோடு படைப்புகள் அமைந்-
துள்ளன.

“கறையான் எலியான் காதலில் பிறந்த
தேளான் என்னும் புதுப்பணக் காரன்
வாலை உயர்த்திக் கொட்ட வருகிறான்” 76

என்பதில் வர்க்கப் பார்வை தெரிகிறது. சோசலிசம் பலர் பார்வை-
யில் பல வடிவம் எடுத்தாலும் விளைவு போலித்தனமாகவே உள்ளது
என்பதனை,

“சோசலிசச் சுவருக்குள்ளே
சொந்தத் தனிநலம் நாடும்
நடையே இங்கு நடைமுறை” 77

என்று சுட்டுகிறார் அதிகச் சம்பளம் வாங்குபவர்கட்கே தொடர்ந்து
ஊதிய உயர்வும் சலுகைகளும் தரப்படுகின்றன ஆனால் ஏழைகளுக்
கான ஏற்றம் எளிதில் வாய்ப்பதில்லை.

“எழுந்து நடக்கும் இவர்கள்
இடறி விழுந்ததும் அடிபட்டதும்

உண்மைதான் என்றே உணரும் அரசு
விழுந்தது விழுந்தபடியே கிடக்கும்
வெறுமைக் கூட்டத்தை நினைப்பதே இல்லை

.....
அது அங்கே வயிற்றில் அணலை வளர்க்கையில்
இது இங்கே தொந்திக்குச் சந்தனம் பூசுகிறது” 78

என்கிறார்.

நாரணோ செயராமனின் 'வேலி மீறிய கிளை'யில் 'லெவல் கிராஸிங்' போன்ற தலைப்புகள் இடம்பெறுகின்றன. வைத்தீசுவரனின் 'உதய நிழல்' தனிமனித விடுதலையின் தேவையை வற்புறுத்துகிறது. செந்தாழைஇரானின் 'ஆத்ம வேதனை'யில் 'Mother India' 'மை பொலிட்டிகல் டாக்' போன்ற தலைப்புகள் வருகின்றன. 'இயக்கம்' நூலில் சோசலிசச் சிந்தனைகள் உள்ளன. 'நல்ல உரைநடையில் ஒவ்வொரு பக்கமும் நலம் பயக்கும் ஏடாக' இஃது அமைவதாகக் கோவேந்தன் முன்னுரை வழங்குகிறார். ஆயினும் 'ஏ! ஞாயிற்றே!' என்று அழைப்பது மொழிச் செப்ப மின்மையைக் காட்டுகிறது.

தரக்குறைவினர் :

வானம்பாடி இயக்கத்திலும் ஈடுபடாமல் மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை ஆகியவற்றின் போக்கும் நோக்கும் அறியாமல் தம் மனம் போன போக்கில் சிலர் புதுக்கவிதைகளை வெளியிட்டுள்ளனர். முற்றிலும் புதிய அவர்கள் சிலநேரம் மின்னல் வீச்சுகளைப்போல் சில கவிதைகளைத் தந்தாலும் பெரும்பாலும் சொல்லடுக்குகளை, மனக் கோணல்களை, பாலியல் வேட்கைகளை ஆசைதீர் வெளிப்படுத்தப் புதுக்கவிதை வாய்ப்பாக உள்ளது என்ற நினைப்பில் இயங்குகின்றனர்.

தேவதேவனின் 'குளித்துக் கரையேறாத கோபியர்கள்' என்ற நூலில் சமுதாயச் சிந்தனைகளோ பிற நோக்கங்களோ காணப்படவில்லை. அவரது கவிதை முயற்சி பற்றி 'வானம்பாடி' இதழ் தரும் மதிப்புரையே பொருத்தமாக அமைகிறது.

“புத்தகத்தில் தாராளமாகவே அம்மணம் அடிபடுகிறது ... நமது தேசத்தில் கோடானுகோடி ஏழ்மைக் குடிகளின் நிர்வாணக்

கோபியர்கள், கண்ணீர்க் குளங்களில் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கையில். இந்த அவலத்திற்குக் காரணமான கண்ணிரான்கள், 5 ஸ்டார் ஓட்டல் அறைகளின் டிம்லைட்டில் ஸ்காச் தீர்த்தம் பருகி, ஜாஸ் இசையில், போதைகளின் மடியில் கிடந்து புரள்கையில், நமது தலைவிதிகளை இவர்கள் பிராந்தியில் தொட்டு எழுதுகையில், நம் தேவதேவன் இப்படிப் பாராமுகமாய்ப் பார்வை திருப்பி ஓடி ஒதுங்கி ஞாக்கரைப் புதர் மறைவில் ஒளிந்து நிற்கிறாரே ... இதெல்லாம் நமக்கு எவ்வளவு பெரிய இழப்பு ...'' 79

அடுத்து, 'திவ்ய தரிசனம்' என்ற நூல் பற்றித் திறனியர் ஆ. செகந்நாதன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“திவ்ய தரிசனம் என்ற பெயரில் ஒரு புதுக்கவிதை நூல் வந்திருக்கிறது. எந்த மஞ்சள் பத்திரிக்கையிலும் கூட இதுவரை வந்திருக்க முடியாத, விமர்சனத்திற்காக கூட மேற்கோள் காட்ட முடியாத சாக்கடைச் சிந்தனைகள் நிறைந்த நூல் அது ... தமிழ்க் கவிதைத் திறனாய்வாளர்கள் எதையும் அனுமதிப்பார்கள் என்ற துணிவே இந்நூல் எழுந்ததன் காரணம்.” 80 என்கிறார். இவ்வகையில் புதுக்கவிதை எழுதுபவர்களில் இவர்கள் கடைசி அணியினர் ஆவர். இவர்களைப் பற்றி அப்துல் ரகுமான் ‘யாப்பு வேலி அகற்றப் பட்டதால்’ கண்டவர்கள் எல்லாம் கவிதையை எளிதாக மேயவந்து விட்டார்கள்.” 81 என்று குறிப்பிடுகிறார்.

புதுக்கவிதையின் நிறைகள் :

குறியீடு : (Symbolism)

புதுக்கவிதைக்குச் சிறப்பளிப்பது குறியீட்டுத் தன்மை ஆகும். செய்திகளை நேரடியாகச் சொல்லாமல் மற்றொரு குறியீட்டின் வழி வெளியிடும் சிறப்பு கவிதைக்கு ஏற்றம் தருகிறது.

“எங்கள் தலைவர்
எட்டி உதைத்தார்
வறுமை
வேக வேகமாய்
வெளியேறிற்று —
பரட்டைத் தலையும்
எலும்பும் தோலும்
ஓழிந்த கந்தையுமாக” 82

படிமம் :- (Imagism)

புதுக்கவிதையினைப் பிறவற்றிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டிச் சிறக்கச் செய்வது படிமம் ஆகும்.

“விழிப்பு விரல்துடைக்கும்
விழியின் வியர்வைகள்
சுழிப்பின் முனைப்புகள்
தோண்டும் சுரங்கங்கள்83”

எனவரும் கவிதையில் படிமச் சிறப்பைக் காணுகிறோம்.

உள்ளடக்கம்

தொடக்கத்தில் மழை, அழகு, வானம், கனவு, சிந்தனை என்ற அளவிலேயே உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டிருந்த புதுக்கவிதைகள் வஞ்சிக்கப்பட்டோர், வறுமை, சுரண்டல் எனச் சிந்திக்கும்போக்கில் மாறிவிட்டன. அலிகள், பிச்சைக்காரர்கள், அநாதைகள், குடிகாரன், ஊமைகள் விலைமகளிர் எனச் சமுதாயத்தின் பல்வேறுபகுதியினரையும் பார்க்கும் பார்வை உள்ளது. நீதிமன்றத்தையே கூண்டிலேற்றிக் குடிகாரனே திறனாயும்படி கவிதை அமையும் புரட்சிப் போக்கு அமைந்துவிட்டது. மண்ணுலகில் மானுடம் பாடும் கவிஞர்களாகவே பலர் காட்சியளிக்கின்றனர்.

காதல், வீரம், என்ற நினைப்புள்ள சங்க காலத்தையும், சமயம் கடவுள் எனும் இடைக்காலத்தையும் தாண்டிச் சமுதாயத்தை நேரடியாக நினைத்து நெகிழும் உள்ளடக்கப் போக்குகள் இக்காலப் புதுக்கவிதைகளின் சிறப்பாகும். மனமுறிவு, அவநம்பிக்கை முதலியவை அதிக அளவில் இடம்பெறும் வாய்ப்பாகப் பல புதுக்கவிதைகள் அமைகின்றன.

கூர்மையும் தெளிவும்

சுற்றி வளைக்காமல் நேரடியாகச் சொல்லி விடுதல்; பளிச்சென்று விளங்க வைத்தல் ஆகியன புதுக்கவிதைச் சிறப்புகளாகும்.

“யாஹ்யாகானின் வீதிகளில்
நம்தாய்கள் கற்பிழக்க
காகிதத்துக் கண்ணகிக்குச்
சிலையெடுத்தா மகிழ்ந்திடுவீர்?”84

என்பது பரிணாமனின் கூர்மைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

சுருக்கம் :

“இரவிலே வாங்கினோம்
இன்னும் விடியவே இல்லை” 85

எ. அரங்கநாதன் தரும் அழகிய கவிதை இது. நம் விடுதலையின் தன்மையைச் சுருக்கமாகச் சொல்லி விளக்குகிறார். ஆனால் இந்த

வரிகள் மூலமாக இல்லாமல் தழுவலாக அமைந்துள்ளன. 15-8-1947 அன்றே பாரதிதாசன் விடுதலையின் எதிர்கால விளைவுகளில் நம்பிக்கையின்றி இந்தக் கருத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

, இரவில் வாங்கும் இந்திய விடுதலை
என்று விடியுமோ யார் அறிகுவரே! ” 86

எனினும், இத்தகைய உத்திகளால் புதுக்கவிதை சிறப்பான இடத்தை எட்டிப் பிடித்திருக்கிறது எனலாம்.

புதுக்கவிதையின் குறைகளாகக் குறிக்கப்படுபவை பல.

பிரமை உடைப்பு :

எதையும் பச்சையாகச் சொல்லி விடுதல் என்பது நாகரிகம் அன்று. அப்படிச் செய்தல் போலிமைத் தோலுரிப்பு என்றோ பிரமை உடைப்பு என்றோ பாராட்டுதல் அதனினும் கேடு. நாகரிகம் கருதியாவது ஓர் இரட்டை நிலையை எல்லாவற்றிலும் பின்பற்றியே ஆகவேண்டும்.

இருண்மை : Obscurity

படிமங்களையும் குறியீடுகளையும் அளவுக்கு மீறிக் கையாண்டு படிப்பவர்களை ஒரு புரியாத் தன்மை நோக்கி நகர்த்திக் குழப்புவது பெருங்குறை. புதுக்கவிதையின் சிறப்பாளர்கள் என்று பாராட்டப்படுபவர்களிடமே சில நேரம் இந்தக் குறை நேருகின்றது. இதைப் பயன்படுத்திப் பலர் புரியாமல் எழுதுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டு விடுகிறது.

சொல்லுடைப்பு :

சண்முக சுப்பையா. சி, மணி போன்ற சிலரின் கவிதைகள் இந்தக் குறைகளோடு வெளிவந்துள்ளன.

“பண்டிதன் கணக்குப் படி ஆ
கமொத்தம்87

இயைபின்மை: (Discontinuity)

நா. காமராசன் எழுதிய ‘நான் மரணத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறேன்’ எனும் கவிதையின் கருத்தோட்டத்தில் இயைபின்மை மிகுந்து காணப்படுகிறது. சிறந்த கவிதையைக் கூட இது சீர் குலைத்து விடுகிறது.

அருவருப்பான படிமங்கள்:

பலர், பாலியல் தொடர்பான சிந்தனைகளைத் தருவதாக எண்ணிக்கொண்டு அருவருப்பானவற்றைத் தந்து விடுகின்றனர் புதுக்கவிதையின் நல்ல நோக்கத்தையும் சிறந்த எதிர்காலத்தையும் இந்தக் குறைபாடுகள் சீர்குலைக்கின்றன.

தாள்வீணடிப்பு

“பாட்டாளி வர்க்கத்தை மேம்படுத்துவதற்காகவே எங்கள் கவிதைகள் பிறக்கின்றன’ என்று புதுக்கவிதையாளர்கள் [மார்தட்டினாலும் நூல்களை விலை கொடுத்து வாங்குவோர்க்குக் கவிதை கால்பங்கும் வெறுந்தாள் முக்கால் பங்குமே கிடைக்கின்றன. இதை வேறு கோணத்தில் புவியரசு ஒப்புக் கொள்கிறார். (பின்னிணைப்பு-2)

“பாட்டாளி வர்க்கம் புதுக்கவிதையை எட்டிப்பிடிக்க முடியாத நிலையில் புதுக்கவிதை குறைந்த பட்ச சமரசத்தோடு’ குறைந்த பட்ச ஒலிநயத்தோடு கீழிறங்கி நிற்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இக்காலத்தில் எதார்த்த நிலை” 88 என்கிறார்.

திறனாய்வு நிலை:

மரபுக் கவிதையினருக்குள் ஒருவர் மீது மற்றொருவர்க்குக் கருத்து வேறுபாடும் பொறாமையும் இருக்குமேயன்றி, மரபுக்கு மாறாக எவரும் குரல் கொடுத்ததில்லை: கருத்துத் தெரிவித்ததும் இல்லை. புதுக்கவிதையாளர்களிடத்தில் புதுக்கவிதை பற்றியும் ஒவ்வொருவரது போக்குப் பற்றியும் மிகப்பெரிய கருத்துவேறுபாடு உள்ளது.

புதுக்கவிதையாளர்கள் கவிஞர்களாக மட்டுமன்றித் திறனிய ராகவும் (விமரிசகர்கள்) விளங்குகின்றார்கள். அவர்கள் பிறரைத் திறனாய்வு செய்வதை விடத் தங்களுக்குள்ளேயே செய்து கொள்ளும் திறனாய்வு நோக்கத்தக்கது. தருமு ஒளரூப் சிவராம் பற்றி வல்லிக்கண்ணன் ‘சிவராம் ஒரு தன்னகங்காரத் தற்சிறப்பு மோகி என்பதை அவர் ஒவ்வொரு கட்டுரை மூலமும் அம்பலப்படுத்தி வருகிறார்..... அவருடைய கருத்தின்படி தமிழ்நாட்டில் அவர் ஒருவரே சுத்த சுயம் பிரகாசத் தனிப்பெரும் ஜோதி என்பதை அவர் தம்பட்டம் அடிக்கத் தவறவில்லை’ 89 என்கிறார்.

“விமர்சன மேதாவிகள்’ என்ற பகுதியில் ஞானியைப் பற்றிய மதிப்பீடுமிகவும் சரி; எல்லாம் தெரிந்ததாகப் பாவலாப் பண்ணும் இந்தக் குழப்ப வாதியை—பிளவு வாதியை—மேலாதிக்க வாதியை—அராஜக வாதியை—தொடர்ந்து அம்பலப்படுத்துங்கள்”⁹⁰ என்று ஞானியைப் பற்றித் தி.க.சிவசங்கரன் குறிப்பிடுகிறார். உண்மையில் ஞானி ஒரு திறனியர்—‘வானம்பாடி’களின் வரலாற்றில் ஓர் உறுப்பாக இருந்தவர். வானம்பாடிகளைப் பற்றி ஞானி கூறிய திறனாய்வுரைகளுக்கு இப்படியொரு சாடல் எழுகிறது.

“தான் சொல்லுவதற்கெல்லாம் தலையாட்டிப் பொம்மைகள் இருக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படும் பரமார்த்த குருவைப்போல் படைப்பாளிகளை ஆட்டி வைப்பதில் அடைந்த தோல்வியால் ஆத்திரங்களை விமர்சனமாக்கித் தந்திருக்கிறார்.

வானம்பாடிகள் கூச்சலிடும் ஆரவார்க்காரர்கள்—தத்துவம் தெரியாதவர்கள் என்று அவசியமில்லாமலே அளந்திருக்கிறார் எல்லாம் தெரிந்த இந்த ஏகாம்பரம் ... உண்மைகளைத் தரிசிப்பது மேதையின் வேலை. உறுமுவதும் கனைப்பதும் இருமுவதும் ஆரோக்கியத்தின் அடையாளமில்லை.”⁹¹

மரபும் புதுமையும் — ஓர் ஒப்பீடு :—

மரபுக் கவிதைகள் என்ற முறையில் அச்சில் வெளிவந்த நூல்களை மட்டுமே கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு பேசுவதால் இவ்வளவு தான் தமிழில் உண்டு என்பது முடிவாகாது. இன்று நாட்டில் பாட்டரங்குகள் மிகுதி. ஆனால் அவற்றில் பங்கு பெறும் மிகச் சிறந்த கவிஞர்களின் எந்தப் படைப்பும் நம் ஆய்வுக்குள் வரவில்லை. அச்சிடப்பெறாத ஒரே கரணியத்தால் கவிதை வளரவில்லை என்று கூறிவிட முடியாது. குறிப்பாகக் கூறத்தக்கவை, கு.மா.பாலசுப்ரமணியம், இளங்குமரன், தமிழண்ணல், ஆ. பழநி, ம. முத்தரசு அ. செகதீசன், புத்தூரான் ஆகியோர்தம் நயம் வாய்ந்த தனிக் கவிதைகளாகும்.

சந்தங்கள் :

“மொட்டுமடல் மேனியது விட்டு வில காதபடி

தொட்டழகு பார்த்திருக்கும் நெஞ்சம் — பட்டுக்

கட்டுடல்கள் ஒன்றையொன்று கட்டிவிளை மாடுவதைக்

கண்டுபெரு மூச்சுவிடும் மஞ்சம்”⁹²

எனும் கவிதை சந்தத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாகும்”.

ஓர் ஒப்புமை :

கவிஞர் கண்ணதாசன் கருத்துகள் ஆழ்ந்து சிந்திக்கத் தக்கவை : “கவிதையின் தனிச்சிறப்பு தாளமும் சந்தமும் நிறைந் துப்பதுதான். தமிழ் இலக்கணம் தாளங்களை வைத்தே வரையறுக் கப்பட்டுள்ளது. ஓசையை அடியாகக் கொண்டே எதுசையும் மோனையும் தோன்றின யாரும் எழுதக் கூடிய வகையில் தமிழ் இலக்கணம் எளிமையாகப் பின்னப்பட்டிருக்கிறது.

இருந்தும்கூட இலக்கண வரம்பே இல்லாத கவிதைகள் புதுக் கவிதைகள் என்ற பெயரில் இன்று வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இயற்கையாகவே தாளம் வந்து விழுந்தாலும் செயற்கையாக அதை ஒதுக்கி எழுதுகிறார்கள் புதுக் கவிதைவாசிகள். அவர்களுக் கிடையிலும் மரபுக் கவிதை எழுதுவோர் நிறையத் தோன்றிக் கொண்டேயிருப்பது தமிழுக்கு இன்னும் நல்ல காலம் இருப்பதைக் காட்டுகிறது.” 93

ஆனால் புதுக்கவிதைக்காரர்கள் சந்தங்கள் பற்றியும் மரபு பற்-றியும் என்ன கருதுகிறார்கள் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். “சுலப மாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக நமக்குத் தென்பட்டவை களை மரபாக மாற்றிவிட வேண்டும் என்று பார்க்கிறோம். இதனால் ஒருவன் தான் ஸ்தாபித்த மரபுக்குள்ளேயே சிக்கிக் கொண்டு விடுகிறான்.

முதலில் அது (கவிதை) சந்தத்தை அறவே உதறியாக வேண்டும்.

வெகுகாலமாக சந்தத்தைத்தான் கவிதை என்று நாம் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம்.” 94

“இப்படி நம்மைப் பழக்கப்படுத்துகிற ஒன்றை நாம் தாண்டி யாக வேண்டும். அதைக் கடக்காத வரையில் அதிசயங்கள் நமக்குப் புலப்படப் போவதில்லை.” 95

ஆக, தங்களை முற்றிலும் அவிழ்த்து விட்டுவிட வேண்டும் என்று புதுக்கவிதையாளர்கள் விரும்புகிறார்கள். அது மட்டுமன்றி இருக்கும் எல்லாவற்றையும் உதறிவிட வேண்டும் என்றும் துணிகின் றார்கள்.

இந்த நிலையில் மரபுக் கவிதையின் பிற நிலைகளையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

மரபுக் கவிதைகள் சிலநேரம் வெறும் சொற்கூட்டமாகக்காட்சி யளிக்கின்றன,

“எங்கும் எங்கும் இன்பம்

எதிலும் எதிலும் இன்பம்

இன்பம் இன்பம் இன்பம்

இன்பமின்றி எதுவுமில்லை” 96

இது வெற்றெனத் தொடுத்தல் என்பது தெற்றென விளங்கும். மரபும் உணராமல், கற்பனையோ, உணர்ச்சியோ, வடிவமோ புரியாமல் பலர் எழுதி விடுகின்றனர். ஒடித்துப் போட்டு அச்சிட்டுவிட்டாலே அது கவிதையாகிவிடும் என்ற நினைப்பு மரபுக் கவிதையினரிடத்தும் உள்ளது. இவற்றையெல்லாம் பார்த்துத் தான் மரபுக் கவிதைகளை வற்றிச் செத்த வார்த்தைகள்’ என்று புதுக்கவிதையாளர்கள் தாக்கு கிறார்களோ என்று தோன்றுகிறது.

தடுக்கும்நோக்கம் :-

பொதுவாக மரபுக் கவிஞர்கள் தங்கள் மரபுப் போக்கை விட்டு விடவோ மாற்றிக் கொள்ளவோ விரும்பவுமில்லை; முனையவும் இல்லை. புலவர் குழுவின் சார்பில் நடைபெற்ற தொல்காப்பியர் மாநாட்டில் கூறப்பட்ட முன்னுரை மிகவும் ஆழ்ந்த சிந்தனைக் குரியது.

“புதுக்கவிஞர்கள் சிலர் கூடி இலக்கணக் கட்டுக்கோப்பை உடைத்தெறிவோம் என்கிறார்கள். இந்தப் போக்கு வாய்த்தால் மரபு கள் கெட்டு ஒரு தாறுமாறான நிலை ஏற்படும். இதைத் தடுப்பது புலவர் குழுவின் பொறுப்பு.” 97

எனவே தொல்காப்பியர் மாநாடு மரபுக் கவிதைக்கு எடுக்கப் பட்ட மாநாடு என்பது பொருந்தும்.

புதுக்கவிதை பற்றி :

“ஒரு மோசமான சொல்லுக்கு” 98

என்று செய்காந்தனும்

“செத்துக் கொண்டு வரும் மரபுவழிக்

கவிதைக்கு மட்டும் பண்டிதக்

கூட்டம் ஜே போடுவதும் துளிர்க்க

முடியாமல் திக்கித் திணறித் துவண்டு

விடும் புதுக்கவிதைக்கு மட்டும்

புதுமைக் கூட்டம் ஜே போடுவதும்

ஏறக்குறைய ஒரே நாரியம் தான்” 99

என்று கிருட்டிணன் நம்பியும் கருதுகின்றனர். புதுக்கவிதைகளின் போக்கைப் புலப்படுத்தும் இந்த மேற்கோள்கள் சில உண்மைகளைத் தெளிவுபடுத்தி விடுகின்றன, இந்த நிலையில் புதுக்கவிதை என்றால் என்ன என்பதை நாம் தெளிய முடியும்.

“சொற்களை ஆயுதங்களாகக் கையாளும் பக்குவம், பழைய யாப்பில் உள்ளதைவிட அர்த்த ஆழமுள்ள சந்த நுட்பம், சுண்டக் காய்ச்சிக் கடைசி நிலைக்குக் கெட்டிப்படுத்தும் வடிவ அமைப்பு, உள்ளடக்கமே வளர்ந்து அமையும் உத்திப்புதுமை, இவை எல்லாவற்றையும் விடப் புதியபார்வை, புதிய உள்ளடக்கம் — இவை புதுக்கவிதையின் அவசியத் தேவைகள்” :100 என்று அப்துல் ரகுமானும்,

“இலக்கணச் செங்கோல், யாப்புச் சிம்மாசனம், எதுகைப் பல்லக்கு, மோனைத் தேர்கள், பண்டித பவனி, தனிமொழிச் சேனை இவை எதுவும் இல்லாத, கருத்துக்கள் தம்மைத் தாமே ஆளக் கற்றுக் கொண்ட புதிய மக்களாட்சி முறையே புதுக்கவிதை.” 101 என்று மு. மேத்தாவும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

சில தாக்குதல்கள் :

புதுக்கவிதையாளர்கள் மரபாளர்களைத் தாக்குகின்றனர். வழிகாட்டிகளைப் படித்துத் தவறாகக் புரிந்து கொண்டார்கள் என்றும், யாப்பு எனும் துருப்புச் சீட்டினைக் கையில் வைத்திருக்க விரும்புகிறார்கள் என்றும் கூறுகின்றனர். ‘புதுக்கவிதையாளர்கள், யாப்பு - பயங்கரமான ஆயுதம் என்று நினைத்து அருகில் வர அஞ்சுகின்றனர், என்று மரபாளர்கள் தாக்குகின்றனர்.

மரபுக்கவிஞர் குயிலன் புதுக்கவிதையை சாடுகிறார் :

“வாசகர்கள் நாவல்களைப் படிக்கிறார்கள்” சிறுகதைத் தொகுப்புகள் இரண்டாம் இடம் பெறுகின்றன. பிறகு சில வகை அறிவு நூல்களும், அறிவு விரோத நூல்களும், ஆனால் கவிதைக்கு இடமே இல்லை.

இந்த லட்சணத்தில் வசன கவிதைகள் (புதுக்கவிதைகள்) என்று சொல்லிக்கொண்டு சொந்தக் காசைக் செலவழித்து உயர்ந்த ரகத் தாள்களில் பக்கத்திற்கு ஐந்தோ எட்டோ வரிகளுடன் (வரிக்கு மூன்று நான்கு எழுத்துக்கள் போதும்) விளங்காத வார்த்-

தைகளை அச்சடித்து மிகக் கனமான அட்டைகளையும் அலங்கோலமான படங்களையும் போட்டு தாங்களும் கவிஞர்கள்-அல்லவசன கவிஞர்கள் (புதுக்கவிஞர்கள்) என்று சொல்லிக்கொள்வதில் திருப்தி அடையலாம். மக்கள் இந்த ரகங்களைப் பற்றிக் கவலைப் படுவதே இல்லை என்கிறார்.” 102

இப்படி ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிக் கொண்டு வரும் போக்கு சற்று மிகுதியாகக் காணப்படுவதால் புதுக்கவிதையின் சிலபடைப்புகள் தமிழுக்கு ஆக்கம் தரவில்லை என அவர்களே உணருகின்றனர் என உய்த்துணரலாம்.

“நான் இன்னும் நம்பிக்கை இழக்கவில்லை. ஆயின் நம்மைச் சுற்றி நச்சுப்புதை அதிகமாகிவிட்டது. நம்முடைய குறிக்கோள்கள் சிதைந்து போவதை நாம் உணர்கிறோம். உயர்ந்த மலையும் பரந்த கடலும் மனித ஜாதியிள் நிலையாமையை சுட்டிக் காட்டுகின்றன” 103

இது நல்ல உரைநடை என்பதை மறுக்க முடியாது. ஆனால் இதை ஒடித்துப்போட்டுப் புதுக்கவிதை என்று காட்டப்பட்டுள்ளது இதை உரைநடையாகவே ஒப்புக்கொள்ளாமல் புதுக்கவிதை என்று வலியுறுத்துவது வரம்பு மீறிய போக்காக உள்ளது.

வடசொல் வழங்குதல்

புதுக்கவிதை வாழ்விழந்து போன மணிப்பிரவாள நடையின் மறுபிறவியோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

“புதுக்கவிதைகள் பிரசவம் ஆகின்றன”

“ஓ வசந்த புத்ரியே!

இஃது ஒரு கவிதையின் தொடக்கம்.

“ஓ சர்வ சாம்ராஜ்யத்தின் சக்கரவர்த்தினிகளே!”

என்பதும் புதுக்கவிதை வரிதான்.

இன்னும் தாராளமாக இந்தக் கலப்படம் நடைபெறுகிறது.

ஆங்கிலச் சொல் வழங்குதல்;

“அதுதானே வழக்கமென ஆடிட்டிங் செய்கயிலே”

இப்படியொரு வரி உள்ளது.

“ரேஷன் கடை வாசலில்

கெரோஸின் டிப்போவில்

ஸன்கள் குறையா” 104

இதுவும் ஒரு கவிதைதான், இது தமிழ்க் கவிதையாகப் பலநூற்-
றாண்டுகட்குப் பின்னும் நிலைத்திருக்குமா என்பது வினா,

வழுஉச் சொற்கள்

பலர்க்குத் தமிழறிவே இல்லாத நிலையில் அவர்கள் இயற்றும்
கவிதைகள் வாயிலாகப் பிறர் தமிழறிவு பெறுதல் இயலாத தொன்-
றாகும்,

“தரையில் நான் சுவற்றில் பல்லி”

என்பதனுள் ‘சுவரில்’ எனும் சொல் தவறாகக் கையாளப்பட்டுள்ளது.

உரை கூறவும் முடியாத நிலை;

எழுத்தை எண்ணி அகராதி+ளின் சொற்களை எடுத்துப்
போட்டுக் கவிதையாக அடுக்குகின்றார்கள் என்று மரபாளர்களைத்
தாக்கும் புதுக்கவிஞர்கள் எழுதுகிற சில கவிதைகளுக்குக் கட்டாயம்
உரை வேண்டும். அதுவும் கவிதை எழுதுகிறவர்களே உரையும்
எழுதி விட வேண்டும்.

“... .. சிக்காது,

விரட்டலில் தப்பியவர்கள் தஞ்சம் புகுவார்களென்று வளை
மறைந்திருக்கும். தேடியலையும் காலடிகளுக்குத் தென்படாது
வெற்றியின். தோல்வியின் அல்லது வெளியே போய்வந்ததின்
சின்னமாய், தப்பி உள்ளே வந்தவர்கள் வளையின் வாசலில்
விட்டுவிடுவது தங்களின் ரத்தக் கறைகளை” 105

மீண்டும் புராண, இதிகாசம்.

மரபுக் கவிதைகள் பழையவை, கொஞ்சம் கூடப் புதுமை
யைச் சிந்திக்காதவை என்று சாடுகிற புதுக்கவிஞர்கள் சொல்லுகிற
உவமை உருவகங்கள், எல்லாமே புராண, இதிகாசங்களிலிருந்துதான்
வரும். பெளராணிகர்கட்கும் இவர்கட்கும் இதில் பெரிய வேறுபாடு
இல்லை.

‘இந்திரக் கண்களை எடுத்துப் பதித்த ஆடைகள்’

‘வட்டி வாமனன் மகாபலி கொள்வான்’

‘ஆதிசேசன் ஒப்பனையில் வாழும் பரமபதப் பாம்புகள்’

‘தன் வாமன வடிவத்துக்குள் திரிவிக்கிரம விசுவ

ரூபங்களை உறைய வைத்திருப்பது சொல்லின் மகத்துவம்’

என வருவன மேற்கூறிய கருத்தினை வலியுறுத்துவனவாகும்.

முடிவுரை

சுருங்கக்கூறின் புதுக்கவிதைகள் உடனடியான, நேரடியான சிந்தனைக் கிளர்ச்சிக்குப் பயன்படும். மரபுக் கவிதைகள் சுற்றி வளைத்து வரும் நிலை ஒன்று உண்டு. நல்ல கவிஞர்கள், இரண்டிலும் நிலை பெறுகின்றனர். செறிவும், தரமும் அற்றவர்கள் இரு தரப்பிலும் உண்டு. மரபுக் கவிதைகள் சந்தங்களால் நெஞ்சைத் தொடுவது போல் புதுக்கவிதைகள் நினைவைத் தொட்டு நிலைப்பதில்லை. யாப்பு ஆணவம் இல்லாமையும் இவற்றின் பிறப்புக்கு ஒரு காரணியம்.

“சிறுகதையை ரசிப்பதற்கு எப்படிச் சில காலம் சென்றதோ அதே போல இப்புதுக்கவிதையையும் ரசிக்க சில காலம் போக வேண்டி இருக்கலாம் 106 என்கிறார் ந.பி.

இஃது உண்மை எனவே கொள்ளலாம். காலம் வளர, வளர, புதுக்கவிதை பல்வேறு உத்திகளுடன் வளர்ந்து சிறப்படையவும் அனைவரையும் கவரவும் ஆன ஒரு வாய்ப்பை எய்தி வருகிறது

முடிபுகள் :

யாப்பு கவிதைக்கு வேலி என்றாலும் யாப்பு மட்டுமே கவிதையன்று. வெறும் ஓசையின்பமே கவிதையன்று. சந்தமும் ஒரு கூறாக மட்டுமே நிற்க முடியும்.

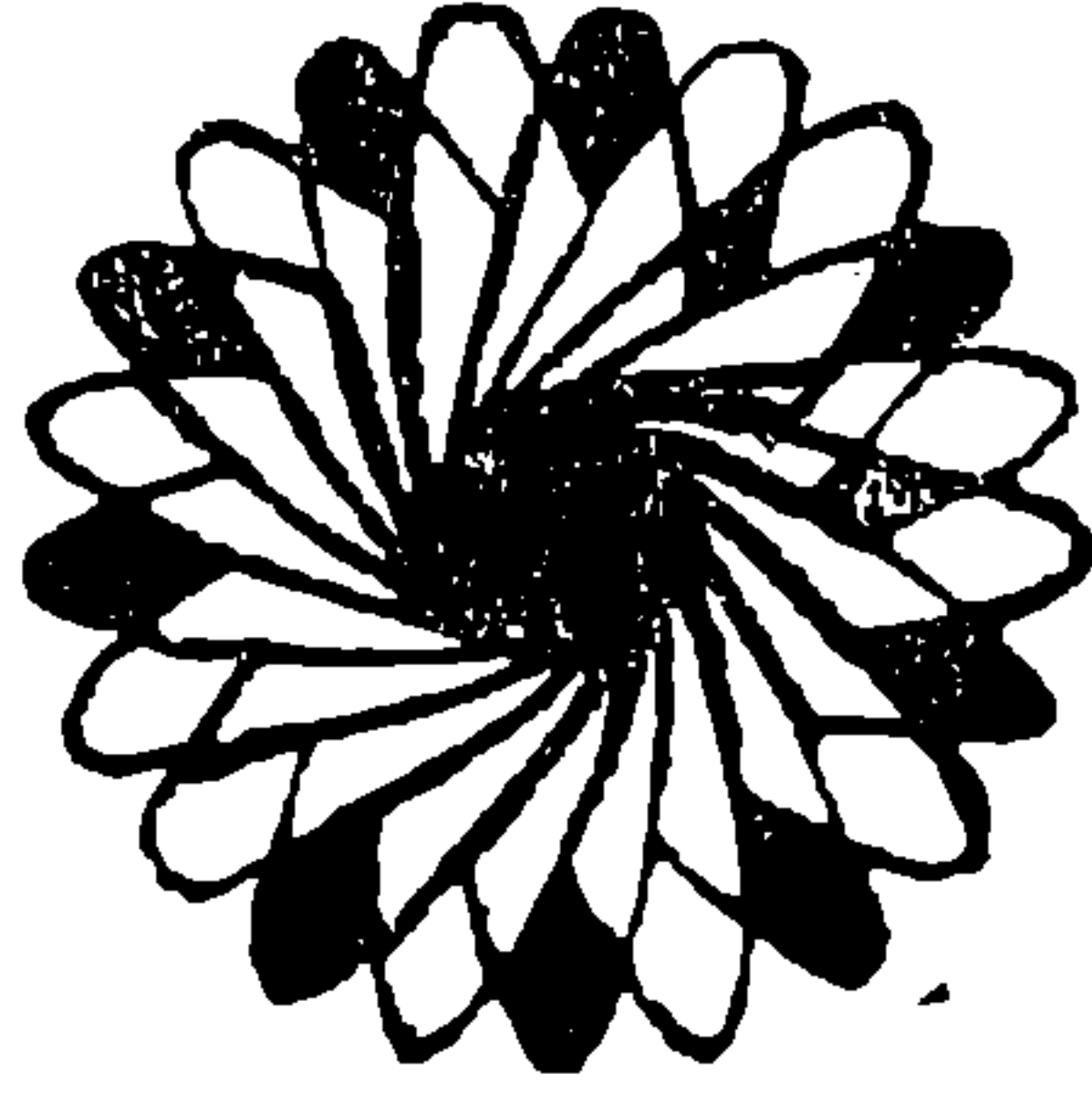
புதுக்கவிதைக்குப் பாரதியார் வித்திட்டார் என்பதற்காகவே பெரும்பாலும் பிராமண சமூகத்தைச் சேர்ந்த தமிழறிஞர்கள் எடுத்துக் கொண்ட கடும் முயற்சியாக இத்துறை உள்ளது. ந. பிச்சமூர்த்தி, தி. க. சிவசங்கரன் க. நா. சுப்ரமணியம் கு. ப. இராசகோபாலன், திருலோக சீத்தாராப், வல்லிக்கண்ணன் சி. சு. செல்லப்பா. சி. மணி போன்றவர்கள் முதலில் ஈடுபட்டாலும் இன்று இத்துறையில் எல்லாத்தரப்பினரும் ஈடுபட்டுள்ளனர். வடமொழி ஆங்கிலச் சொற்களைத் தாராளமாகக் கலந்து புதிய மணிப்பிர. ளவாள நடையை உருவாக்குவதற்குப் புதுக்கவிதை பெரும் வாய்ப்பாக உள்ளது. இப்போக்கு தமிழுக்குப் புதிய தீங்கை விளைவிக்கும் என்பது உறுதி.

புதுக்கவிதையில் காப்பியங்கள், மற்ற வகைச் சிற்றிலக்கியங்கள் எதுவும் பிறக்க வழியில்லை, அவை உதிரிக் கவிதைகளாகத்தான்

நிற்க முடியும். விதிவிலக்காக 'நீ இன்று இருந்தால்' எனும் குறுங்காப்பியம் தோன்றியிருப்பினும் அது சிறப்படையவில்லை.

பாட்டரங்குகளில் பாடி உணர்ச்சி எழுப்பும் வாய்ப்பு இன்மையால் எடுத்துச் சொல்லும்பாங்கு, கருத்து ஆகியவற்றால் மட்டுமே மக்களை ஈர்க்க முடியும்

எனினும் தமிழ்க் கவிதையுலகில் ஒரு பரபரப்பையும் மந்த நிலை மாற்றிடும் புதுவேகத்தையும் புதுக்கவிதைகள் உண்டாக்கியுள்ளன. கவிதை இயற்றவும். கவிதையை அனைவரும் விரும்பிப் படிக்கவுமான ஒரு மறுமலர்ச்சியை இவை தோற்றுவித்துள்ளன. இதனை 'ஓர் அதிர்ச்சி வைத்தியம்' என்ற அளவிலேயே தமிழகம் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறலாம். எனினும் அதன் எதிர்காலம் அதனிடத்தில்தான் உள்ளது.

1. நா. காமராசன், கறுப்பு மலர்கள், ப.40.
2. தமிழவன், இருபதில் கவிதை, பக். 123—124.
3. மேலது, பக். 16—17.
4. ந. பி., வல்லிக்கண்ணன், 'புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்' நூலில் மேற்கோளாக வந்துள்ளது, ப, 64
5. பிச்சமுர்த்தி கவிதைகள், ப. 85.
6. வல்லிக்கண்ணன், அமரவேதனை. ப. 18,
7. மேலது, ப. 10
8. ந. பிச்சமுர்த்தி, வரலாறு, பிச்சமுர்த்தி கவிதைகள், ப. 6
9. வல்லிக்கண்ணன், புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், ப. 57.
10. க. கைலாசபதி, முன்னுரை, தமிழன்பன், தோணிவருகிறது, ப XII
11. ஞானி, முன்னுரை, வெளிச்சங்கள், ப. 2.
12. ந. வீ. செயராமன், புதுக்கவிதையியல், ப, 47.
13. க. கைலாசபதி, முன்னுரை, தமிழன்பன், மு. நூ., ப, XVIII
14. கி. சு, செல்லப்பா, முன்னுரை மாற்று இதயம்.
15. சி. சு. செல்லப்பா நீ இன்று இருந்தால், ப. 28,
16. மேலது, ப. 63.
17. பசுவய்யா, நடுநிசி நாய்கள்
18. தருமு ஓளருப் சிவராம், கைப்பிடியளவு கடல், ப, 23.
19. மு. மேத்தா, கருத்தோட்டம், அன்னம், ப. 21.
- 20, தருமு ஓளருப் சிவராம், மு. நூ., ப. 28.
21. வல்லிக்கண்ணன், மு. நூ., ப, 103
- 22, வானம்பாடி, இதழ் : 14
23. வல்லிக்கண்ணன்: மு. நூ., ப. 160.
- 24, சிற்பி முன்னுரை ஒளிப்பறவை. ப. V
25. ந. வீ, செயராமன், மு. நூ., ப. 27.
26. க. கைலாசபதி, முன்னுரை தமிழன்பன், மு. நூ., ப. XIII
27. ந. வீ. செயராமன், மு. நூ., ப. 52
- 28, வல்லிக்கண்ணன், மு, நூ., பக். 219—220
29. நா. காமராசன், சூரியகாந்தி, ப. 39
30. மேலது, ப. 55.
31. நா. காமராசன், கறுப்பு மலர்கள், ப. 79,

32. மீரா. கனகவுள் + கற்பனைகள் = காஐதங்கள் ப. 9
33. மேலது. ப. 84.
34. நா. வானமாமலை, புதுக்கவிதை முற்போக்கும் பிற்போக்கும், ப. 64
35. மீரா. ஊசிகள், ப. 1
36. அப்துல் ரகுமான், கலியுக இதிகாசம்.பால்வீதி.,
37. அப்துல் ரகுமான் முன்னுரை அன்னம். ப. 6.
38. தமிழன்பன் மு, நூ. ப. 38.
39. அருச்சுன, தட்சிணா மூர்த்தி, தமிழன்பன் புதுக்கவிதைகள் — ஓர் ஆய்வு பக். 37—55
40. க. கைலாசபதி, முன்னுரை, தமிழன்பன், மு. நூ., ப. X
41. மேலது. ப. XVIII
42. தமிழன்பன், மு. நூ., ப. 50.
43. தமிழ்நாடன், மண்ணின் மாண்பு. ப. 39
44. மேலது., ப. X 1
45. மு. மேத்தா, கண்ணீர்ப் பூக்கள், ப-29
46. ஏ. சண்முகம், செந்நெல் வயல்கள், பக். 79—80.
47. வான்முகில், கடற்கரைக் கவிதைகள். ப. 9.
48. சிற்பி. முன்னுரை. சிரித்த முத்துக்கள், ப. VI
49. வல்லிக்கண்ணன், மு. நூ. ப, 218.
50. சிற்பி, ஒளிப்பறவை. ப. 5.
51. மேலது. ப. 37,
52. செயகாந்தன் முன்னுரை, சிற்பி, மு. நூ., ப. X
53. அபி. மௌனத்தின் நாவுகள், ப. 91.
54. அப்துல் ரகுமான், முன்னுரை, அபி, மு, நூ., ப. 12
55. கோ இராசாராம், முன்னுரை. இராமி புள்ளிகள்—கோடுகள் கோணங்கள் ப. IX
- 56 தம்பி சீனிவாசன், காலக்கறையான், ப. 8.
- 57 இளவேளில், முன்னுரை இன்குலாப் கவிதைகள், ப. 12.
- 58 மேலது, ப. 57.
- 59 மேலது, ப, 60
- 60 மேலது, ப. 78.
- 61 ஏ.தெ. சுப்பையன். முறையீடு, ப. 54.
- 62 மேலது, ப. 30.
- 63 மீரா, பின்னுரை, பரினாமன், ஆகஸ்டும் அக்டோபரும், ப. 102

- 64 சிற்பி, நாங்கள், வெளிச்சங்கள், ப. IX
- 65 சகுந்தலா கதிரேசன், மு. நூ ; ப. 30
- 66 ஓடை, பொ துரையாசன் : மு. நூ : ப. 79
- 67 அக்கினிபுத்திரன் விதி, ப. 12.
- 68 சோதி, மு. நூ ; ப. 45
- 69 செந்தில், உதய கீதங்கள், ப. 21.
- 70 ஆக்டோபஸும் நீர்ப்பூவும், ப. iii
- 71 'இவ்வுலகில் பல வேஷங்களைக் கண்டு காப்பியடித்துப் பிழைக்கத் தெரியாமல் இந்த உலகின் பகல் வேஷம் பச்சோந்தித்தனம், அயோக்கியத்தனம், கையாலா காத்தனம், இவைகள் அடியெடுத்துக் கொடுக்க நெஞ்சு பொறுக்காமல் தங்கள் கவித்வ கோபத்தை ரவை வைத்துப் பாட்டாக்கியிருக்கிறார்கள்' மேலது, ப. IV
- 72 மேலது, ப. 11
- 73 மேலது, ப. 45.
- 74 முபாரக் மரத்தடி மகாராஜாக்கள், ப. 5,
- 75 சாலை. இளந்திரையன், உரைவிச்சு, முன்னுரை பக். 6 — 7.
- 76 மேலது, ப. 86.
- 77 மேலது, ப. 60.
- 78 மேலது, ப. 40.
- 79 வானம்பாடி, இதழ். 14.
- 80 ஆ செகந்நாதன், புதுக்கவிதை ஒரு திறனாய்வு, பக் 38—39.
- 81 அப்துல், ரகுமான், முடிவுரை, அன்னம், ப 34
- 82 மீரா, ஊசிகள், ப 14
- 83 தமிழன்பன், மு. நூ., ப. 61
- 84 பரிணாமன், மு. நூ., ப. 49.
- 85 எ. அரங்கநாதன், விதி ப. 118.
- 86 பாரதிதாசன், நாள் மலர்கள் ப. 84.
- 87 சி. மணி, ஒளிச்சேர்க்கை,
- 88 வானம்பாடி : இதழ் 15.
- 89 வானம்பாடி : இதழ் 81.
- 90 மேலது
- 91 வானம்பாடி இதழ் 17.

- 92 இரா.வைரமுத்து, வைகறை மேகங்கள், ப. 32
- 93 கண்ணதாசன் அணிந்துரை இரா வைரமுத்து, மு. நூ. ப. 3.
- 94 ந. முத்துச்சாமி முன்னுரை நாற்றங்கால் பக் 3-4
- 95 மேலது, ப.4
- 96 வெற்றிவளன் கவிதைகள், ப.155,
- 97 திருச்சி, தொல்காப்பியர் மாநாடு — நேரில் கேட்டது. நாள், 23-10-1977
- 98 முன்னுரை, அன்னம், ப. 4.
- 99 மேலது
- 100 அப்துல் ரகுமான் முன்னுரை மு. நூ., ப. 6
- 101 மு. மேத்தா, கருத்தோட்டம், மு. நூ' ப. 20
- 102 'சமூக நிழல்' இதழ் மார்ச்சு 80.
- 103 ஐராவதம் நாற்றங்கால், ப. 8.
- 104 தீபப்ரகாசன், மு நூ, ப. 23
- 105 ஏமத்த், மு. நூ ப. 47
- 106 வல்லிக்கண்ணன், மு. நூ. ப. 58.

பின்னிணைப்பு-1

புதுக்கவிதை நூல்கள்
(1967 — 1976)

1. அப்துல் ரகுமான்	— பால்வீதி
2. அபி	— மெளனத்தின் நாவுகள்
3. அரவிந்தன், மு.வை	— வெள்ளை மலர்கள்
4. இளந்திரையன், சாலை.	— உரைவீச்சு
5. இன்குலாப்	— இன்குலாப் கவிதைகள்
6. இன்னாசி, சூ.	— கவி அலங்கல்
7. கங்கை கொண்டான்	— கூட்டுப் புழுக்கள்
8. கலாப்ரியா	— தீர்த்த யாத்திரை
9. காமராசன், நா.	— கறுப்பு மலர்கள்
10. காவிரி நாடன்	— துணிச்சலான துளிர்கள்
11. சக்திக் கனல்	— கனகாம்பரமும் டிசம்பர்ப்
பூக்களும்
12. சண்முக சுப்பையா	— கண்ணன் என் தம்பி
13. சண்முக சுப்பையா.	— கவிதைகள்
14. சண்முகம், ஏ.	— செந்நெல் வயல்கள்
15. சந்திர சேகரன், சீனி	— இதய ஒண்ச.
16. சிற்பி	— ஒளிப்பறவை
17. சிற்பி	— சர்ப்ப யாகம்
18. சீனிச்சாமி, துரை,	— அந்தி
19. சுப்பையன், ஏ. தெ.	— முறையீடு.
20. செந்தாழை இரான்	— ஆத்ம வேதனை
21. செல்லப்பா, சி.சு.	— மாற்றுஇதயம்
22. செல்லப்பா, சி.சு.	— நீ இன்று இருந்தால்.
23. செல்வபாரதி.	— பனிப்பூக்கள்.
24. ஞானக் கூத்தன்.	— அன்று வேறு கிழமை
25. தட்சிணாமூர்த்தி, மா	— திவ்ய தரிசனம்.

- 26 தம்பி சீனிவாசன் — காலக் கறையான்.
- 27 தமிழன்பன், — தோணி வருகிறது.
- 28 தமிழ்நாடன். — காமரூபம்.
- 29 தமிழ்நாடன். — மண்ணின் மாண்பு.
- 30 தமிழ்மணி, அர. — நிலா மேடை.
- 31 தருமு. ஓளரூப் சிவராம் — கைப்பிடியளவு கடல்
- 32 தாமோதரன், தி. இரா, — எதிர்க்கோடுகள்
- 33 தேவதேவன். — குளித்துக் கரையேறாத
கோபியர்கள்
- 34 நாரணா செயராமன். — வேலி மீறிய கிளை
- 35 நிர்மலா விசுவநாதன் — கண்ணாமூச்சி.
- 36 நீல பத்மனாபன், — கவிதைகள்
- 37 பகவதிப் பாண்டியன், த. — இயக்கம்
- 38 பசுவய்யா (சுந்தர ராமசாமி) — நடுநிசி நாய்கள்
- 39 பரிணாமன் — ஆகஸ்டும் அக்டோபரும்
- 40 பிச்சமூர்த்தி ந. — கவிதைகள்.
- 41 புவியரசு — இதுதான்.
- 42 மணி, சி, — வரும் போகும்
- 43 மணி, சி, — ஒளிச்சேர்க்கை
- 44 மீரா — கனவுகள் + கற்பனைகள்
- 45 மீரா — காகிதங்கள்.
- 46 மீனாட்சி, இரா. — ஊசிகள்
- 47 மேத்தா, மு. — நெருஞ்சி
- 48 ராசகோபால் கே, — கண்ணீர்ப் பூக்கள்
- 49 ராமி — பசப்பல்
- 50 வல்லிக்கண்ணன் — புள்ளிகள் கோடுகள்
கோணங்கள்
- 51 வான்முகில் — அமர வேதனை
- 52 விசுவப்பிரியா — கடற்கரைக் கவிதைகள்
- பாடும் அலைகள்

- 53 வேலுச்சாமி, ப. — உயரும் கைகள்
- 54 வைத்தீசுவரன், எ. — உதய நிழல்
- 55 தொகுப்பு — ஆக்டோபஸும் நீர்ப்-
— பூவும்,
- 56 — விதி
- 57 — நாற்றங்கால்
- 58 — செவ்வந்தி
- 59 — மரத்தடி மகாராசாக்கள்
- 60 — உதய கீதங்கள்
- 61 — இலவசத்திற்கு ஒரு விலை
— மயானத்தில் ஒருதொட்டில்
- 62 — ஊருணி
- 63 — சிநேக புஷ்பங்கள்
- 64 — அன்னம்
- 65 — வெளிச்சங்கள்

பின்னிணைப்பு: 2

இது

உங்களுக்குத்தான்

புவி—

ஈரத்தோடு

..... என்றும்

உங்கள்

கங்கைப் பையன்

(கங்கை கொண்டான் எழுதிய 'கூட்டுப் புழுக்கள்'
நூலில் ஒரு பக்கம்)

உருபா : 5-00

உருபா : 5-00

உருபா : 6-00

உருபா : 3-00

உருபா : 12-00

உருபா : 4-00

ம்,

துரை-1